Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 421
Vineri 9 mai 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

SUMAR

CRESC SUPRAFEȚELE REDATE AGRICULTURII

Relieful frămîntat și regimul caracteristic al apelor regiunii Oradea fac ca fondul funciar existent în această parte a țării să nu poată fi folosit rațional în scopul măririi producției agricole. O mare primejdie pentru culturi și așezările omenești o prezintă indundațiile. Călătorului care străbate primăvara Valea Ierului sau a Bereteului, bunăoară, i se înfățișează nu o dată priveliștea pămîntului cotropit de ape. După calculele specialiștilor, suprafața inundabilă pe regiune ar atinge cca 44.000 de hectare, pierzîndu-se anual, numai din pricina acestei calamități, cam 80.000 de tone de cereale. In regiunea Oradea se mai întîlnesc suprafețe însemnate de terenuri cu exces de umiditate, terenuri erodate, sărături sau nisipuri, unde practicarea unei agriculturi raționale nu este posibilă decît în mică măsură sau de loc.

In fața acestei situații, oamenii n-au stat însă cu brațele încrucișate. Organele puterii locale, mobilizînd mase largi de țărani muncitori, au izbutit să execute o serie de lucrări hidroameliorative și să pună în valoare mii de hectare de terenuri neproductive sau slab productive. Spre a cunoaște mai de aproape realizările obținute în această direcție, ne-am adresat tov. T. Braun, vicepreședintele sfatului popular regional, rugîndu-l să răspundă la următoarele întrebări:

Intrebare: **Am dori să cunoaștem ce s-a făcut pînă în prezent în legătură cu valorificarea de noi terenuri?**

Răspuns: Valorificarea de noi terenuri a început să se desfășoare în mod organizat în regiunea noastră abia acum cîțiva ani. Pentru bunul mers al acțiunii a fost alcătuit un colectiv regional din cadre de conducere și tehnice din direcția zonală de îmbunătățiri funciare, secția agricolă regională, filiala I.P.A., T.I.F. și alte instituții. Colectivul a stabilit un plan amănunțit de muncă, trimițînd la fiecare raion specialiști care, împreună cu organele locale, au trecut la identificarea terenurilor și executarea proiectelor, apoi a lucrărilor hidroameliorative necesare. Datorită bunei coordonări a acțiunii și mai ales sprijinului puternic primit din partea comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale și comunale am reușit să facem un pas însemnat în direcția valorificării de noi terenuri. Au fost executate canale de desecare noi, lucrări de despotmolire a canalelor vechi, îndiguiri, regularizări ale albiilor rîurilor etc. pe sute de kilometri. De asemenea, s-au executat — într-o măsură mai mică — lucrări de combatere a eroziunii solului în raioanele Beiuș, Alejd, Șimleu și altele. In felul acesta au putut fi puse în valoare peste 9.500 de hectare de terenuri slab productive și neproductive.

Vreau să subliniez faptul că cea mai mare parte din lucrările amintite a fost realizată prin mijloace locale. In unele raioane, acțiunea de valorificare de noi terenuri a luat un puternic caracter de masă, participînd la lucru mii de țărani muncitori. Astfel, în raionul Marghita s-a executat un canal de desecare în lungime de 17 km. de la Chișlaz la Buduslău.

Intrebare: **Ne-ați putea arăta mai pe larg cum de s-a izbutit să se folosească într-o măsură atît de mare forțele locale la lucrările de hidroameliorații?**

Răspuns: Acolo unde comitetele executive ale sfaturilor populare au știut să arate țăranilor muncitori ce au de făcut și ce spor de producție vor realiza în urma executării lucrărilor respective a mers struna. Așa este și cazul raionului Marghita despre care am vorbit mai înainte. Aici, problema valorificării de noi terenuri a fost privită cu multă seriozitate de organele puterii locale și dezbătută pe larg în sesiunile sfaturilor populare. In fiecare comună a fost înființat, cu sprijinul deputaților, un comitet cetățenesc de acțiune. S-a stabilit pentru fiecare familie, în funcție de suprafața ce o deține, volumul de lucrări pe care trebuie să-l execute, fixîndu-se totodată un itinerar precis de lucru. De asemenea, oamenii au fost împărțiți pe echipe și îndrumați îndeaproape de tehnicienii însărcinați cu dirijarea lucrărilor. Pe lîngă acestea, a fost organizată în raionul Marghita o consfătuire la care au luat parte toți președinții sfaturilor populare raionale, tehnicieni hidroamelioratori și alți specialiști. La consfătuire a fost dezbătut pe larg felul în care trebuie coordonate lucrările. Participanții au mers apoi la comune pentru a vedea felul cum a fost organizată munca. După părerea mea, aceste măsuri au ajutat foarte mult organelor agricole și de stat să îndrume în bune condiții acțiunile hidroameliorative, fapt care se vede și din rezultatele bune obținute în raioanele Ineu, Alejd, Șimleu și altele.

Intrebare: **După cît se vede, aveți de acum o experiență prețioasă în ceea ce privește executarea acțiunilor hidroameliorative pe plan local. In ce măsură o veți folosi în viitor?**

Răspuns: Fondurile de investiții alocate diferitelor lucrări de îmbunătățiri funciare în regiune nu sînt prea mari. De aceea vom continua și anul acesta lucrările care pot fi executate pe plan local. Ne vom strădui să răspîndim experiența raioanelor fruntașe și să antrenăm în această acțiune cît mai mulți țărani muncitori în așa fel încît să putem recupera în scurtă vreme, cu cheltuieli minime, suprafețe de teren cît mai însemnate.

In regiunea noastră se simte însă nevoia și a unor lucrări de amploare care nu pot fi efectuate numai cu mijloace locale. Așa ar fi canal pe Valea Teuzului unde sînt sustrase anual producției agricole cca. 8.000 de hectare. La fel pe Valea Ierului, a Barcăului, a Bereteului și altele. In urma cercetărilor și documentațiilor întocmite am ajuns la concluzia că și în cazul acestor acțiuni de amploare o parte însemnată a lucrărilor poate fi executată pe plan local de către unitățile agricole cooperatiste și ceilalți beneficiari. In această privință, cred că ar fi bine să se studieze posibilitatea acordării unor credite beneficiarilor pe termen mai lung, de 5-7 ani, timp în care beneficiarii ar putea restitui împrumutul fie în bani, fie în natură, prin realizarea unor producții sporite pe terenurile valorificate.

N. FLORIAN

NOI TRACTOARE PENTRU AGRICULTURĂ

Noi tractoare (UTOS-27) sînt gata de plecare din uzinele de la Orașul Stalin către ogoarele patriei, spre a lua parte și ei la bătălia pentru obținerea unor producții agricole sporite.

9 Mai ZIUA VICTORIEI

Impreună cu toate popoarele iubitoare de pace, poporul romîn sărbătorește astăzi aniversarea măreței zile de 9 Mai 1945, în care ultimele bubuituri ale tunurilor vesteau înfrîngerea fiarei fasciste, sfîrșitul celui de-al doilea război mondial în Europa. Drapelul roșu biruitor înfipt pe Reichstag vestea lumii întregi zdrobirea fascismului cotropitor, prăbușirea în praf și pulbere a imperiului robiei jafului și crimei pe care Hitler și sprijinitorii săi îl visau „de o mie de ani".

In cel de-al doilea război mondial s-a format coaliția antihitleristă din care făceau parte U.R.S.S., S.U.A. Anglia, Franța, coaliție care a corespuns intereselor vitale ale popoarelor în lupta împotriva dușmanului comun — hitlerismul. Greul războiului a fost însă purtat de poporul sovietic împotriva căruia hitleriștii au îndreptat principalele lor forțe. Victoriile mărețe ale Uniunii Sovietice au avut rolul determinant în obținerea victoriei finale asupra fascismului.

La victoria cauzei libertății și independenței popoarelor, o importantă contribuție au adus și masele largi populare din țările înrobite de hitleriști. Pretutindeni, comuniștii s-au dovedit cei mai devotați luptători împotriva tiraniei hitleriste, pentru libertatea și independența țărilor lor.

In țara noastră, în timpul războiului, Partidul Comunist Romîn a condus mișcarea revoluționară care se dezvolta nemijlocit din lupta poporului pentru eliberarea de sub jugul fascist. In condițiile ofensivei armatei sovietice eliberatoare, desfășurate pe teritoriul țării noastre, Partidul Comunist Romîn a organizat insurecția armată de la 23 August 1944, unind laolaltă acțiunea forțelor patriotice populare și a soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți din armată. Astfel a fost răsturnată dictatura fascistă, iar armata romînă a pornit războiul drept, alături de armata sovietică împotriva cotropitorilor hitleriști. S-a reînnodat în felul acesta firul străvechii frății de arme dintre soldații romîni și ruși, prietenie cimentată prin sîngele vărsat în comun împotriva cotropitorilor fasciști.

De-a lungul luptelor pentru eliberarea Ardealului de Nord, Ungariei și Cehoslovaciei ostașii și ofițerii romîni au înscris nepieritoare fapte de arme în cartea de aur a tradițiilor glorioase de luptă ale poporului romîn. Vitejia ostașilor noștri s-a bucurat de înalta prețuire a Comandamentului Suprem al Armatei Sovietice. Pentru acte de bărbăție, Comandamentul Suprem a decorat mii de soldați, ofițeri și generali ai armatei romîne cu ordine, iar alte zeci de mii cu medalii. Pentru vitejia, curajul și abnegația dovedite de panduri în luptele pentru cucerirea orașului Debrețin, Comandamentul Suprem Sovietic a conferit Diviziei de panduri „Tudor Vladimirescu" numele orașului Debrețin, divizia numindu-se de aici înainte „Tudor Vladimirescu-Debrețin". In semn de înaltă cinstire pentru aportul adus la operațiunile efectuate pe teritoriul Ungariei, diviziile romînești au fost salutate de 4 ori cu salve de tun trase la Moscova.

La 8 mai 1945, atunci cînd reprezentanții Comandamentului Suprem German au semnat actul capitulării necondiționate, unitățile armatei romîne se aflau la circa 50 km de orașul Praga. Ele au parcurs în 260 de zile de lupte un drum de peste 1.000 km, au trecut 12 masive muntoase și au forțat 12 cursuri importante de ape. In urma celor 367 de lupte purtate, ele au participat la eliberarea a peste 3.800 de localități și au făcut peste 100.000 de prizonieri.

★

Mari și minunate au fost roadele victoriei asupra fascismului în cel de-al doilea război mondial. Cea mai importantă cucerire a oamenilor muncii din întreaga

(Continuare în pag. a 4-a)

SĂ TERMINĂM GRABNIC ÎNSĂMÎNȚĂRILE

Pe lotul de hibridare

Am urmărit împreună cu directorul gospodăriei agricole de stat Buzău lucrul brigăzii experimentale, condusă de tractoristul Constantin Poenaru, căruia i se încredințase lotul de 200 ha, pe care se va produce în acest an sămînța dublu hibridă de porumb. Insămînțarea se făcea cu mașini speciale Victoria, după schema 2 rînduri din soiul tată la 6 din soiul mamă. Patul germinativ era bine pregătit. Terenul fusese în întregime arat adînc de astă-toamnă și fertilizat cu îngrășăminte organice și chimice. In primăvară, după zvîntarea pămîntului, terenul a fost grăpat de două ori pentru distrugerea buruienilor. In sfîrșit, ultima lucrare înainte de însămînțare s-a făcut cu ajutorul cultivatorului și a avut drept urmare afînarea pămîntului în vederea primirii semințelor. M-am interesat de izolarea lotului. De jur-împrejurul lui, pe o rază de mai bine de un kilometru nu va crește nici un fir de porumb. Așadar, la vară poate bate vîntul cît o vrea. Nici un fir de polen străin nu va ajunge pînă aci, întrucît izolarea e perfectă. Nu m-am putut reține să nu-i cer tovarășului director și un pronostic asupra recoltei viitoare. Inainte de a-l face, mi-a arătat măsurile deja luate în vederea irigării lotului. Un canal de alimentare, prin care apa vine singură datorită sistemului de irigare gravitațională, trece chiar pe marginea lanului. La nevoie, se va mai trage apă și din rîul Buzău, cu ajutorul unei pompe. Prin urmare, chiar în caz de secetă, lotul de hibridare nu va suferi. In continuare am mai aflat că în ceea ce privește lucrările de întreținere se vor face 2-3 prașile mecanice cu sapa rotativă, alte 3 cu cultivatorul cînd plantele vor fi mai mari, iar la nevoie încă 2 manuale pe rînduri, apoi castratul și copilitul la soiul mamă, polenizarea artificială suplimentară cu frînghia de-a călare și, în sfîrșit, recoltatul manual. La urmă de tot, cînd directorul a observat că răbdarea mea fusese de-acum pusă la grea încercare, a zîmbit și și-a spus pronosticul:

— Fără 4.000 de kg. boabe de sămînță la hectar nu ne mulțumim.

NICOARA COȘAȘU

Regiunea Pitești rămasă în urmă

Timpul frumos din ultimele zile a permis ca în întreaga țară lucrările de arături și însămînțări să se desfășoare cu intensitate. Ritmul acestor lucrări hotărîtoare pentru soarta recoltei a crescut și în regiunea Pitești. Pe întreaga regiune, pînă în seara zilei de 5 mai, arăturile se efectuaseră în procent de 91,8 la sută iar însămînțările în procent de 71 la sută. In unele raioane, printre care Slatina, Drăgănești și Topoloveni, unde viteza zilnică de lucru planificată a fost depășită cu 30—40 la sută, însămînțările se apropie de sfîrșit.

Fapte de laudă

Un merit deosebit în creșterea ritmului lucrărilor agricole de primăvară în regiunea Pitești îl au mecanizatorii din majoritatea S.M.T.-urilor. Folosind cu pricepere capacitatea de lucru a tractoarelor și mașinilor, lucrînd zi și noapte, atunci cînd timpul a permis, (peste 200 tractoare au lucrat în două schimburi), S.M.T.-urile Radomirești, Recea, Miroși, Teiu și Greci au reușit să îndeplinească și să depășească cu multe procente planul de producție pe campanie. Acest lucru a făcut ca pe întreaga regiune planul S.M.T. să **fie îndeplinit încă de la data de 5 mai.**

Demnă de evidențiat este munca mecanizatorilor de la S.M.T. Radomirești (director Dobre Ion, agronom șef ing. Const. Ilinca), care și-au îndeplinit prevederile planului de producție din actuala campanie încă înainte de 1 Mai. Ei au efectuat pînă în prezent un volum global de 5.625 hantri (cu 2.208 hantri mai mult față de plan). Fruntașă pe stațiune este brigada a III-a condusă de Roșu Ilie. Tractoristul Gheorghe Constantin din această brigadă și-a realizat planul în proporție de 371 la sută.

Datorită muncii neobosite a mecanizatorilor de la S.M.T. Radomirești, cea mai mare parte a unităților cooperatiste din raza de activitate a stațiunii a reușit să termine și însămînțatul porumbului.

Succese frumoase în executarea însămînțărilor au obținut și unele gospodării agricole de stat din această regiune. De pe acum, gospodăriile agricole de stat Piatra Olt, Poiana și Curtișoara au terminat semănatul porumbului.

Cînd forța de lucru nu e folosită pe deplin

Din păcate nu peste tot locul a existat o preocupare permanentă și o atitudine plină de răspundere față de problema grăbirii lucrărilor de însămînțări. Din această cauză, în unele raioane printre care: Găiești, Pitești, Costești și Potcoava, însămînțările sînt mult rămase în urmă. In aceste raioane s-a realizat abia 43,2—56,6 la sută din planul de însămînțări. Foarte întîrziat este în aceste raioane semănatul culturilor de floarea-soarelui și sfeclă de zahăr. De altfel, în prezent, în întreaga regiune mai sînt de semănat cu aceste culturi cîteva mii de hectare.

La întîrzierea însămînțărilor în raionul Costești, de pildă, a contribuit în bună măsură și S.M.T.-ul Costești. Aici nu a existat o preocupare permanentă pentru folosirea la maximum a timpului prielnic de lucru și a întregii forțe de tracțiune a tractoarelor. Munca mecanizatorilor nu a fost îndrumată și controlată cu simț de răspundere. Această unitate nu a folosit zilele bune de lucru din luna februarie, cînd se putea executa un mare volum de arături. Așa se explică de ce la ora actuală S.M.T. Costești nu și-a îndeplinit planul de producție decît în proporție de 64 la sută.

Neglijență și nepăsare față de problema grăbirii ritmului însămînțărilor de primăvară au dovedit și unele gospodării de stat printre care: Tufeni, Vulpești, Stolnici și Rătești. Aceste unități mai au încă mari suprafețe de semănat cu porumb și alte culturi.

Intîrzierea însămînțărilor în gospodăriile respective (îndeosebi la Vulpești și Rătești) este și o urmare a faptului că în toamnă s-a executat un volum mic de arături adînci. Dar principala cauză o constituie lipsa de grijă pentru buna organizare a muncii. Așa bunăoară zilele trecute la gospodăria agricolă de stat Tufeni tractoriștii stăteau în remize cu toate că terenul era bun de lucru. Aceasta deoarece tovarășii din conducerea gospodăriei (director Ciuciu Vasile, ing. sef Mihai Popescu), nu urmăresc îndeaproape munca mecanizatorilor.

Lipsă de grijă față de soarta lucrărilor agricole de primăvară a manifestat de asemenea și inginerul Croicu, șeful secției Ciupa a gospodăriei de stat Rătești. Nefiind controlați, tractoriștii din această secție au lucrat cînd, pe unde, și cum au vrut.

Insămînțările nu se desfășoară într-un ritm satisfăcător în regiunea Pitești nici în sectorul individual. In unele comune din raionul Pitești ca Oarja, Bradu, Mareș, Smeura și altele, însămînțările de primăvară au fost efectuate pînă acum abia pe jumătate din suprafețele planificate, și chiar mai puțin. Inginerii și tehnicienii agronomi ca și comitetele executive ale sfaturilor populare comunale nu și-au dat în suficientă măsură silința ca atelajele să fie folosite din plin în zilele bune de lucru.

Una din cauzele întîrzierii însămînțărilor din regiunea Pitești o constituie și faptul că schimbul de sămînță nu a fost făcut în întregime și la timp. Astfel, la 5 mai erau încă de schimbat peste 10 tone de floarea-soarelui și porumb.

★

Situația lucrărilor agricole de primăvară impune comitetelor executive regional, raionale și comunale — și îndeosebi inginerilor și tehnicienilor agronomi — luarea unor măsuri concrete care să ducă la terminarea în cel mai scurt timp a însămînțărilor. O atenție deosebită trebuie acordată folosirii din plin a tuturor mașinilor și atelajelor. S.M.T.-urile și gospodăriile de stat care au terminat însămînțările trebuie să ajute unitățile rămase în urmă, făcînd în acest scop restructurări de utilaj. De asemenea, în scopul grăbirii lucrărilor este necesar ca un număr cît mai mare de tractoare să lucreze în două schimburi.

I. LEȘEANU și N. IANCU

IN ATENȚIA TRUSTULUI GOSTAT-TIMIȘOARA

Să se ia măsuri urgente

Peste 70 la sută din suprafața arabilă a Trustului regional Gostat — Timișoara este ocupată în acest an de grîu și porumb. Ținînd seama de profilul pe care trebuie să-l capete gospodăriile agricole de stat din zonele de cîmpie ale țării în anii celui de-al 2-lea plan cincinal, structura la care s-a ajuns în ceea ce privește cerealele în unitățile din Trustul — Timișoara este foarte bună. Atît însă nu este de-ajuns. Paralel cu extinderea suprafețelor cultivate cu grîu și porumb, gospodăriile agricole de stat trebuie să lupte pe toate căile ca să sporească producția medie la ha., devenind astfel principalele furnizoare de cereale-marfă pentru fondul central al statului. Or, în această privință trebuie să arătăm că gospodăriile agricole de stat din regiunea Timișoara nu folosesc toate posibilitățile pe care le au. De pildă, în actuala campanie de primăvară terenul destinat culturii porumbului nu fusese arat pînă la data de 1 mai decît în proporție de 30 la sută (în paranteză fie spus această lucrare trebuia executată încă de astă-toamnă). Cît privește întreținerea culturilor de toamnă, respectiv a grîului, care ocupă o suprafață de peste 80.000 ha., o lucrare foarte importantă cum este grăpatul nu se executase decît pe cca 12.000 ha. Dacă mai adăugăm la aceasta și faptul că pe vreo 12.000 ha. apa băltea și conducerile gospodăriilor nu făceau mai nimic pentru scurgerea ei, e firesc să ne întrebăm: vor putea oare gospodăriile agricole de stat din regiunea Timișoara să obțină în medie la fiecare hectar 1.700 kg. grîu și 2.490 kg. porumb, așa cum a fost prevăzut de către Trust în planul anului 1958?

GH. LEU

In regiunile Stalin și Ploești sînt mari posibilități

Pentru asigurarea bazei furajere

Țara Bîrsei este cunoscută multora dintre noi ca o regiune cu o frumoasă tradiție în ceea ce privește creșterea animalelor. Cele peste 200.000 ha pășuni și fînețe naturale existente în regiunea Stalin reprezintă un izvor imens de nutreț verde care trebuie să asigure o hrană îndestulătoare și de calitate animalelor pe tot timpul verii. Dacă facem o analiză a productivității pășunilor și fînețelor naturale existente, constatăm că aceasta este încă redusă, neasigurînd decît în parte cantitatea de iarbă necesară hrănirii animalelor în perioada pășunatului. Productivitatea medie a pășunilor naturale este în general de numai 4,5 tone iarbă la ha. In raionul Sibiu unde sînt aproape 48.000 de ha de pășuni și fînețe naturale, productivitatea medie a pășunilor este de numai 3,5 tone iarbă la hectar. Este cu totul surprinzător ca alături de pășunile model din comunele Cristian și Șanta cu o producție medie de 14-15 tone iarbă la hectar să întîlnești suprafețe mari de pășuni neîngrijite și de pe care se obțin numai 3-4 tone iarbă la hectar.

O situație tot atît de rea în ceea ce privește productivitatea pășunilor se poate întîlni și în raioanele Codlea, Rupea și Făgăraș din regiunea Stalin, precum și în raioanele Pucioasa, Teleajen și altele din regiunea Ploești. Datorită abuzurilor care se mai fac la încărcarea pășunilor cu animale cît și neexecutării tuturor lucrărilor de ameliorare, productivitatea pășunilor de aici se menține încă scăzută. Este adevărat că în ultimii ani (1951—1957) în aceste două regiuni au fost curățite de arboret dăunător însemnate suprafețe cu pășuni și fînețe. Totuși productivitatea acestora este încă mică. Aceasta deoarece acțiunea de curățire a arboretului nu a fost urmată în mare măsură și de alte lucrări ca: înlăturarea cioatelor prin ardere cel mai tîrziu în anul următor, fertilizarea, amendarea cu substanțe calcaroase în raport cu aciditatea solului, însămînțarea terenului rămas liber cu ierburi perene și altele.

Pentru dezvoltarea creșterii animalelor și sporirea producției de carne, lapte, lînă în unitățile agricole de stat

(Continuare în pag. a 2-a)

IN LIVADA COLECTIVEI

Membrii gospodăriei agricole colective „1907" din comuna Sloboaia Mîndra, regiunea București, dau mare atenție sectorului pomicol. Iată în fotografia alăturată cîteva colectiviste executînd văruitul pomilor fructiferi.

Dar dacă n-ar fi plouat?

Colectiviștii din comuna Chizătău — Lugoj au terminat aproape toate pregătirile pentru însămînțatul porumbului.

A mai rămas doar un „amănunt" ce întîrzie începerea însămînțatului: sămînța hibridă de porumb, cele peste 800 de kg, pe care Agrosem Lugoj (inginerul Ogiolan) întîrzie s-o trimită. E drept însă că le trimite făgăduieli însoțite mai ales de vorbe de duh: „Voi nu vedeți că plouă? Ce nevoie aveți de sămînță"?

Colectiviștii se întreabă dacă angajamentele celor de la Agrosem Lugoj nu sînt cumva echivalente cu apa de ploaie care întîmplător îi ajută — pînă acum — să rămînă cu obrazul curat.

Dar dacă n-ar fi plouat?

V. B.

„Cred că știe farmece"

Era pe la începutul lui aprilie. Pe șoseaua pietruită care duce spre lunca rîului Argeș, utemista Vetuța Mateescu, din comuna Tutana, regiunea Pitești, împreună cu cumnată-sa Floarea, mergea cu plugul către ogor. Acesta se afla la o depărtare de vreo 6 km de sat. Șoseaua parcă nu fusese niciodată atît de animată ca în dimineața aceea. Unii se duceau către cîmp. Alții, mai cu seamă femeile și copiii, spre cooperativă.

Din ușa cooperativei baba Filofteia Popa strigă:

— Unde mergi, Vetuțo, cu plugul? Ovăzul am auzit că l-ai însămînțat. Doar nu ți s-o fi năzărit să semeni porumbul atît de timpuriu?

— Ba chiar am să-l samăn. Așa cum ne-a sfătuit agronomul. La timpul optim. Solul are de-acum temperatura de 10—12 grade.

— Ptiu, bat-o s-o bată! murmură baba Filofteia mai mult ca pentru ea. Auzi-o: timpul optim... Solul... Vorbește parcă-i agronom. Altădată semăna și ea cînd înfrunzea codrul. ce-o fi apucat-o?

...Povestea e nițel cam lungă. Astă-toamnă, pe la mijlocul lui septembrie, Vetuța s-a dus la cules de porumb împreună cu cumnata ei.

Ogorul era cam depărtișor, vecin cu cel al comunistului Niculae Simion. Au ajuns către amiază. Au dejugat boii, i-au legat lîngă căruță, iar Vetuța a tăiat în grabă două brațe de mohor și le-a dat boilor să mănînce. Pe urmă privi cu întristare lanul de porumb. Nu mai controlase acest ogor de la ultima prașilă. Recolta era slabă.

— Vino iute, să vezi ce n-ai pomenit în viața ta! o strigă deodată cumnată-sa.

Vetuța intră în porumbul lui Nicolae Simion și aproape să nu-i vină a crede ochilor: cîte 2—3 cotoloante — știuleți mari — pe fiecare fir de porumb.

— La noi și pe alte tarlale doar cîte un cocoloș — știulete mic — ici, colea, spuse Floarea cu tristețe. Asta nu-i lucru curat. Cred că nevasta lui Nicolae Simion știe farmece...

— Farmece pe dracu! îi taie vorba Vetuța. Să vezi că la primăvară o să știu și eu farmece de-astea.

Așa se face că în acest an Vetuța Mateescu a ieșit la însămînțat porumbul printre primii din sat, urmînd sfatul agronomului.

VASILE ISPAȘOIU
corespondent

O pagină glorioasă din trecutul de luptă al poporului nostru

Răsfoiam, cuprinși de o adîncă emoție, filele îngălbenite de vreme ale unor publicații și documente din arhivele Muzeului Militar. Datau din anul 1877. În paginile revistei „Răsboiul", prin graiul slovelor limpezi, curate ca simțirea lor, căpitanul Valter Mărăcineanu, maiorul Șonțu, locotenentul Giurăscu și alți eroi ai luptelor de la Grivița, Rahova și Smîrdan își exprimau gîndurile, povesteau frămîntările, emoțiile, greutățile, prin care au trecut pînă la cucerirea victoriei.

...„Plouă. Ne-a pătruns apa pînă la piele, povestește căpitanul Valter Mărăcineanu. Dorobanții mei îs goi, desculți, flămînzi. Dar nu cricnesc. Vor să lupte să scape de turcul asupritor, de haraciu și sărăcie. Li s-a promis pămînt după ce-or cuceri Plevna.

Mă uit la sergentul Creangă. A rămas ca o stană de piatră, dîrz. Așteaptă să sune goarna, atacul. Se gîndește poate la satul lui, pierdut pe costișele Muscelului. Toată greutatea purtării războiului pe umerii lor, a țărănimii, a apăsat. Li s-au rechiziționat în țară cai pentru artilerie și cavalerie, boi pentru transport, vite pentru tăiat, porumb. Celui sărac i se lua ultima vită din bătătură, ultimul cal. Celui bogat doar o pereche de cai din treizeci de perechi. Cu toate rechizițiile ce s-au făcut dorobanții mei îs goi, flămînzi".

Și totuși au luptat vitejește. În 1877 ostașii romîni au înscris pe pămîntul Bulgariei, alături de bravele armate ruse aliate, una din cele mai impresionante pagini de vitejie de masă cunoscute în istoria romînilor. Pentru poporul muncitor năzuința spre independență națională, adînc înrădăcinată în inimi, se împletea cu aspirația către drepturi și libertăți democratice, pămînt și o viață mai bună. Așa se explică marele avînt patriotic care a cuprins întreaga țară la 1877. Presiunile maselor populare, sprijinite de oameni politici progresiști ca Mihail Kogălniceanu, C. A. Rosetti și alții, au grăbit curmarea șovăielilor „neutraliste" ale guvernului. La 9 mai 1877 Romînia a intrat în război alături de Rusia împotriva Turciei, a rupt legăturile cu Poarta și a proclamat independența țării.

Dorobanții, roșiorii, călărașii noștri au făcut minuni de vitejie la porțile Rahovei, la Grivița sau la Smîrdan, luptînd alături de bravii ostași ruși. Acolo, pe cîmpul de bătălie, s-a cimentat frăția de arme romîno-rusă, prietenie ce și-a vădit puterea și rodnicia în atîtea rînduri.

S-au întors apoi vitejii de la Plevna. S-au întors în țară aureolați de glorie. N-au primit însă nimic din ce li se promisese. Iată cum îi descrie poetul V. Alexandri în poezia „Eroii de la Plevna":

Pe drumuri, prin orașe, prin sate, prin zăpadă
Se văd sau singuratici trecînd, sau în grămadă,
Sărmani în haine sparte, prin care intră gerul
Și-n măduvă pătrunde mai crîncen decît fierul
Goi, sarbezi, rupți de foame și obosiți de trude,
Triști, tremurînd de friguri sub frigul iernii crud
Și întinzînd la oameni o mînă tremurîndă...
Ce-i astă sărăcime și goală și flămîndă?
Eroii de la Plevna!... Iată-i! Ah! Cine-ar crede
Le plînge chiar de milă tot omul care-i vede,
Și eu plîng de rușine... în țara ospeției
Să văd cerînd pomană vitejii Romîniei!

În ședința parlamentului din 18 ianuarie 1878 un deputat al opoziției arăta că guvernul nu și-a ținut făgăduiala față de țăranii ce au dus greul războiului. Răspunzînd acestei interpelări, primul ministru de atunci, I. C Brătianu, a spus „că nu e patriotic a se ridica în ședința publică astfel de chestiuni, care nu fac decît să umbrească gloria țării dobîndită pe cîmpul de bătaie".

Și-a trecut de atunci mult amar de vreme, poporul nostru înșelat și vîndut de clasele exploatatoare a mai dat multe jertfe, pînă cînd a dobîndit adevărata independență națională și de stat a țării. Partidul comuniștilor — singurul partid care în ultimele decenii a luptat fără răgaz pentru independența țării și eliberarea poporului de asuprire și exploatare — a înfăptuit măretul act istoric de la 23 August 1944. Această zi însorită a rămas în istorie ca ziua eliberării naționale a Romîniei.

Recunoscători poporului sovietic eliberator, pășind alături de celelalte popoare care ca și noi au sfărîmat lanțurile exploatării, poporul nostru își clădește prin muncă luminoasa zi de mîine — socialismul — și apără cu dîrzenie cea mai scumpă cucerire: libertatea țării.

ASALTUL BERLINULUI

de general-locotenent
S. N. PEREVIORTKIN
Erou al Uniunii Sovietice

...Tuturor diviziilor din cadrul armatelor care înaintau asupra Berlinului li s-a dat încă de la începutul operației sarcina de onoare de a cuceri Reichstagul, simbolul celui de al III-lea Reich fascist, și de a arbora deasupra lui steagul victoriei. Pentru un ostaș orice însărcinare e importantă și-i face cinste, această sarcină însă era cu totul deosebită. Iată de ce toate diviziile, regimentele și batalioanele care asaltau Berlinul vroiau să ducă ele la îndeplinire această misiune. Corpul de pușcași de sub comanda mea s-a apropiat de Reichstag în ziua de 28 aprilie 1945.

Era după treisprezece zile grele, în care corpul a străpuns prin lupte înverșunate, ce nu conteneau nici ziua, nici noaptea, cîteva linii de apărare dinaintea orașului, a pus stăpînire pe o mare regiune a Berlinului, a forțat Alt-Oderul, canalul Berlin-Spandauer-Schiffarst și Verbindugskanal-ul.

Iată-ne ajunși în fața rîului Spree, cu malurile încătușate în piatră, ultima barieră serioasă pînă la Reichstag, de care ne mai despărțeau 500 de metri...

In noaptea de 28 spre 29 aprilie regimentele comandate de generalul V. M. Satilov și colonelul A. I. Negoda, au început, sub un foc puternic, traversarea Spreei. Toată noaptea și ziua următoare s-au dat lupte grele pentru clădirea Ministerului de interne și caselor din apropiere. Subunitățile coloneilor Utikeev, Zincenko și Plehodanov cucereau cameră după cameră, etaj după etaj. În același timp se dădeau lupte și erau curățate de inamic alte case din apropierea Reichstagului, printre care marea clădire a Operei, unde aveau loc toate întrunirile partidului nazist. În noaptea de 29 spre 30 aprilie unitatea comandată de colonelul V. M. Asafov a pus stăpînire și pe această clădire.

Insfîrșit s-a ivit în fața atacatorilor o clădire mare, cenușie și sumbră, sfîrtecată de obuze — Reichstagul. Toate geamurile și intrările clădirii erau zidite. Peste tot erau făcute creneluri. Intreaga clădire parcă sufla foc. In jurul ei erau o mulțime de șanțuri, umplute cu apă. Partea în care se afla Cancelaria Reichului, mai multe străzi centrale cum și parcul Tiergarten se aflau încă în mîinile inamicului. De-acolo trupele SS trăgeau cu tancurile și tunurile antiaeriene asupra unităților corpului.

La 30 aprilie, artileria corpului, comandată de colonelul I. V. Vasilkov, a luat sub tir puternic Reichstagul și piața din fața lui. Prin norii de fum ai exploziilor batalioanele ofițerilor Neustroev, Davidov și Samsonov au pornit la asediul Reichstagului...

Lupta a continuat cu intensitate toată ziua. SS-iștii s-au retras în subsolul clădirii, dar continuau să reziste. Din Tiergarten trăgeau tunurile și tancurile. Trupele noastre însă se băteau de-acum pentru Cancelaria Reichului, luptau pe Unter den Linden și se apropiau de poarta Brandeburgului. In același timp tanchiștii înaintau dinspre vest spre est, curățind Tiergarten-ul. Celelalte armate continuau să strîngă inelul încercuirii. Fasciștii se băteau pe un petec de pămînt.

Fragment

La orele 14, și 25 de minute, în ziua de 30 aprilie 1945, mi s-a raportat că Reichstagul a fost cucerit. Deasupra lui flutura steagul victoriei, împlîntat de vitejii fiii ai poporului nostru M. Egorov ș M. Kantaria...

La 1 mai luptele au continuat la Berlin cu aceeași tărie, dar se simțea de-acum sfîrșitul inevitabil al hitleriștilor. In cursul nopții generalii fasciști au acceptat condițiile capitulării.

A venit și ziua de 2 mai. Străzile Berlinului ofereau o priveliște rară. Grupuri mari de soldați și ofițeri fasciști, în frunte cu generalii lor, mergeau de-a valma, cu capetele plecate în pămînt. In locurile care li se indicau ei depuneau armele și steagurile, pătate pe veci de rușine. Centrul Berlinului, aleele parcului Tiergarten, printre care și așa zisa „Alee a Victoriei", erau pline de soldați, ofițeri și generali dezarmați ai armatei fasciste.

Așa s-a încheiat asaltul Berlinului de către trupele Armatei Sovietice. Operația de la Berlin ocupă un loc de seamă printre operațiile ofensive ale Armatei Sovietice și a intrat fără îndoială în istoria artei militare sovietice ca o strălucită victorie a armelor ruse.

In noaptea spre 9 mai a fost semnat actul de capitulare a forțelor armate hitleriste. Războiul se sfîrșise. Trupele noastre se aflau pe malul Elbei...

(Din „Ogoniok").

Concursul „ȘTIȚI SĂ RĂSPUNDEȚI?"

La încheierea concursului „ȘTIȚI SĂ RĂSPUNDEȚI?", organizat de ziarul nostru, au participat un număr mare de concurenți. Conform regulamentului, întrucît niciun concurent nu a răspuns corect la toate întrebările, redacția a acordat numai premiile II și III: un patefon cu 10 plăci și o mașină de bătut porumb. De asemenea s-au acordat 5 mențiuni a cîte 200 de lei.

Iată numele cîștigătorilor:

Premiul II: TEODOR IROAIE, student anul IV, facultatea de horticultură Iași.

Premiul III: AURELIA MATEI, laborantă la I.C.A.R. Valul Traian, raionul Medgidia, regiunea Constanța.

Mențiuni: AURORA NEDELESCU, profesoară, comuna Pucioasa, raionul Pucioasa, regiunea Ploești; **EMIL VRĂBIESCU**, medic veterinar, comuna Pietroșița, raionul Pucioasa, regiunea Ploești; **ILARION SALINSCHI**, tehnician agronom, comuna Vrăești, raionul Dorohoi, regiunea Suceava; **IOAN ROȘU**, maistru legumicol, G.A.S. Tomnatic, raionul Sînnicolaul Mare, regiunea Timișoara; **MARIA V. BEJENARU**, agronom de sector, S.M.T. Dorohoi, regiunea Suceava.

LA FÎNTÎNĂ

O scurtă întîlnire
la fîntînă...
Îi place lui Ion,
se vede, fata;
I-ar spune negreșit
să mai rămînă,
Dar prea se umple
repede găleata!

AȘA VA FI

Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii a deschis noi perspective pentru înflorirea satelor.

Mergînd pe cîmp în zori de primăvară,
Inchizi o clipă ochii și visezi:
Pe dealurile sterpe-odinioară
Vor crește vii și-or înflori livezi.

Se vor aprinde ceruri noi de stele
Și cartea ne va fi prieten bun;
S-or legăna în soare hojde grele
Țesîndu-i gliei minunat zăbun.

Ogoare mici, în chingi de haturi prinse,
Ca niște saci cu petice pe ei.
S-or contopi-n tarlale necuprinse
Și s-or preface-n saci de aur grei.

Porni-vor spre oraș mai multe care
Ducînd belșug din rodnice cîmpii;
Mașini mai multe vor veni pe-ogoare
Solii ale puternicei frății.

Mergînd pe cîmp în zori de primăvară,
Ridici spre soare ochii visători
Și simți pulsînd un suflu nou în țară
Și pași giganți pornind spre viitor.

PETRE POPA

Contractanți fruntași, dar premiile?

Este bine știut că Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la creșterea, îngrășarea și livrarea de animale contractate prevede printre alte avantaje și premierea producătorilor fruntași. Anume, producătorii care vor livra prin contract vite mari în greutate de peste 700 kg și de calitatea I-a vor primi din partea statului un premiu în valoare de 500 lei pentru fiecare vită predată la ORACA. De asemenea, cei care vor livra vite mari în greutate de peste 1.000 de kg. și de calitatea I-a vor primi cîte un premiu de 1.000 lei pentru fiecare vită predată în baza contractului.

Ce se întîmplă însă la ORACA Focșani? In primul rînd trebuie să arătăm că mulți producători contractanți au predat la termen vite mari, care îndeplinesc condițiile pentru ca cei în cauză să primească premiile respective. Bazați pe fapte și documente, tovarășii de la ORACA Focșani (director Kalman Kalman) au întocmit încă din luna ianuarie, acest an, tabele cu numele contractanților fruntași, așteptînd ca organele superioare să dea dispoziție de înmînare a premiilor cuvenite. În aceste tabele figurează numele contractanților Drăgan Gheorghe, Stan Moraru, Mihai Stoian, Gurguiatu Stan, Buzatu N. Constantin și alții, din comunele Slobozia, Ciorănești și Gologanul, raionul Focșani.

Pînă acum, „dispoziția" nu a sosit la ORACA Focșani, oamenii mulțumindu-se doar cu așteptarea și speranța. Dar e cazul ca situația aceasta să ia sfîrșit, și ca să ia, organele superioare respective au datoria să fie mai operative și să curme orice tărăgăneală.

Și să nu uite nimeni că Hotărîrea în legătură cu premiile trebuie respectată cu strictețe, nu pe toane și cu amînări.

● SATIRA și UMOR ● SATIRA și UMOR ● SATIRA și UMOR ● SATIRA ●

PE... TEREN

Luni pe la ora 9 inginera Eliza Hîrjoghe s-a ridicat de la birou, a căscat prelung, încît abia cînd a ajuns la fereastra camerei a putut să lase jos mîna pe care o ridicase din bunăcuviință și nu ca să facă inobservabil acest semn al unei plictiseli teribile. A rotit ochii încet, cu aerul unui cunoscător, de loc grăbit și a privit cerul cu atîta insistență încît moș Marin Spînu, cel care ține registrul agricol, nu se putu opri să nu o întrebe:

— Ce ziceți de vreme? Taman bună de cîmp. Arde soarele de zvîntă nu numai pămîntul, dar și...

— ...Rufele, moșule. Azi e o zi tocmai bună de spălat. Așa că nu mai stau nici o clipă. Am plecat.

— Și dacă întreabă cineva de dumneavoastră?

— Sînt pe teren, tovarășe. Vreau să văd cum se însămînțează sfecla de zahăr. Mă întorc diseară ca să facem „operativul" și să putem da situația.

Și grăbi pasul gîndindu-se că apa din cazan o fi început să fiarbă cam de mult.

★

Marți pe la ora 9 inginera Eliza Hîrjoghe a căscat din nou prelung, mai ceva ca luni, și a înțeles atunci că din nou e timpul să lasă... pe teren. O să treacă mai întîi pe la cooperativă să ia cîteva cutii de conserve. O să pregătească o masă care ar putea stîrni și invidia tușicăi Aglaia, cea care dă rețete pentru gospodine la radio. Ieri s-a luat cu spălatul și n-a mai putut să gătească nimic. Numai de l-ar găsi pe gestionar, pe Alexandru Niculescu, că și ăsta mai mult ține închis magazinul. Și cuprinsă brusc de îngrijorare s-a repezit la cuier luînd pardesiul pe braț. In ușă s-a oprit pentru o clipă și a răspuns privirii nedumerite a lui Marin Spînu:

— Dacă întreabă... cineva... Știi vorba noastră: Sînt pe teren. Azi mă duc la... floarea-soarelui. Nu uita: la floarea-soarelui.

— Mai veniți diseară?

— Precis. Doar nu putem lăsa „operativul". Avem și noi răspundere aici, ce naiba?

Și a plecat.

★

Miercuri dimineața, cînd Eliza a vrut din nou să iasă pe teren, au intrat în birou mai mulți săteni. Erau cam cătrăniți și inginera a înțeles imediat că trebuie să-și amîne puțin plecarea.

Oamenii se plîngeau că la comasare fuseseră repartizați mai mulți inși pe același loc, în timp ce alte loturi rămăseseră nerepartizate. Și fiindcă inginera nu se simțea tocmai cu cugetul curat, doar ea făcuse aceste repartizări anapoda, găsi brusc o idee salvatoare:

— Știți ce, oameni buni, haideți la tovarășul președinte al sfatului și să rezolvăm cu dînsul problema.

Și bucuroasă că a găsit o asemenea soluție, luă repede pardesiul pe mînă.

— Mergem, tovarăși? mai întrebă ea văzînd că nimeni nu se urnește.

— Unde, tovarășă ingineră, în baltă? răspunse unul. Că tovarășul președinte Chiriță s-a dus și azi la pescuit. L-am văzut cînd a trecut dis-de-dimineață.

Inginera a închipuit un oftat timid, chipurile a compătimire, și a mai adăugat în timp ce se avînta spre ușă:

— Dacă e așa, tovarăși, eu am plecat... pe teren. Nici nu-mi mai văd capul de atîta treabă cîtă am acasă... Astaa... Vreau să spun la însămînțări, pe cîmp... Noroc că mîine și poimîine e sărbătoare... Armindenul. Mai avem și noi o zi de odihnă, că altfel nu știu ce s-ar mai întîmpla. Ne-am lua lumea în cap, zău așa.

C. LUCIAN
după o corespondență de la
TRAIAN BARBALATA

Furnicile și greerii

Intr-o pioană verde, luminoasă
Furnicile-și durară-odată, casă.
Cu sîrg munciră-n cîmp și prin ogradă,
Și-au strîns pînă în toamnă bună roadă.

La împărțeală zise o furnică:
„Am pus ceva deoparte-că nu strică.
Dar bine-ar fi de-acum să căutăm
Averea noastră chiar să o dublăm:
S-aducem deci cu toții-n magazie
Cîte cinci boabe, fiindcă nu se știe
Cît ține iarna care-n ușă bate...

Furnicile aplaudară toate
Cărînd apoi de-acasă, cum vă spun,
Grăunțe pentru strînsul în comun

Cam tot în vremea asta dacă vreți,
Trăiau pe-aproape niște cîntăreți.
Poate-ați ghicit... Chiar greerii erau.
Ce-i drept, la muncă rar se îndemnau,
Dar mai cu sapa, mai cu vre-o... cîntare
Au strîns și ei grăunțe în hambare.

Cînd fură-agoniseala să împartă
Să fi trecut pe-acolo, s-auzi ceartă!
Că unul ce știa și ceva carte
Propuse să se pună deoparte
Și-aici un kil de boabe la păstrare.
„Nu dăm nimic, au zis în gura mare
Aproape toți. Mîncăm tot ce-om avea
Iar ce-o fi mîine, lasă... om mai vedea".

Și iată că așa, în plină stadă
Veni și iarna plină de zăpadă
Se așezau nămeții ca la pol
Cînd se trezi, în zori, cu sacul gol
Întîi un cîntăreț, cu toții-apoi...

Nu se mai auzea cînt de cimpoi
Nici de țambal și nici de alăută
Ograda greerilor sta de-acuma mută.
Și triști, făr'un cuvînt măcar să zică
Plecară prin zăpadă la furnică.

„Vă știm cît sînteți de prevăzătoare
Un delegat a zis. De prin hambare
Imprumutați-ne ceva c-altfel murim..
Și zău la vară vă restituim
Chiar înzecit... Dar uite, o furnică
Un pas făcu grăind: „Acum adică
Ați devenit și galantoni, măi frați!
Ar trebui să vă strigăm „Plecați"!
Dar tot o să vă dăm ceva de gură,
Măcar să trageți de-azi învățătură...

...Și s-au jurat toți greerii în drum
Că fond de bază-or face și-ei de-acum!

AL. RAICU

Distinși cu ordine și medalii

TANASE STOIAN, activist al Comitetului raional P.M.R., raionul Urziceni, „Medalia Muncii".

CONSTANTIN BURCEA, mecanic, gospodăria agricolă de stat Deparați, regiunea București, „Medalia Muncii".

VASILE PINTILIE, maestru zootehnist, gospodăria agricolă de stat „Progresul", Dorohoi, regiunea Suceava, „Medalia Muncii".

NICOLAE DOGARIU, director, gospodăria agricolă de stat Giarmata, regiunea Timișoara, „Ordinul Muncii clasa a II-a".

Pentru asigurarea bazei furajere

(Urmare din pag. 1)

și cooperatiste precum și în gospodăriile agricole individuale din regiunea Stalin și Ploești atenția principala a organelor agricole trebuie îndreptata spre îmbunatațirea pașunilor și fînețelor naturale, precum și spre asigurarea suprafețelor corespunzatoare pentru însamînțarea porumbului de siloz. De aceea, în aceasta perioada organele agricole trebuie să ducă o acțiune susținută în vederea îngrijirii pașunilor și fînețelor. Curățitul de măracini, grapatul, îngrașatul și celelalte lucrări trebuie terminate pînă la sfîrșitul lunii mai. De asemenea, este necesar ca în aceasta primăvara curățitul buruienilor să se facă pe suprafețe cît mai mari, iar celelalte acțiuni privind îngrașarea pașunilor, reînființarea de pajiști, aplicarea pășunatului sistematic și altele să se desfașoare la un nivel calitativ superior. Pe de altă parte este nevoie ca atît conducerile unitaților agricole socialiste cît și organele administrative ale sfaturilor populare să antreneze într-o măsură mai mare tineretul în acțiunea de îmbunătățire a pășunilor și fînețelor naturale, îndrumîndu-l și sprijinindu-l îndeaproape în perioadele active cînd se executa lucrări importante de îngrijire a pășunilor. In ceea ce privește asigurarea cu nutrețuri însilozate în cantitați corespunzatoare este de datoria organelor agricole din regiunea Ploești sa revizuiasca sarcina la însilozari în gospodariile agricole colective.

Această sarcină daca nu se poate majora la 30.000 tone, atît cît este necesar hranirii animalelor în unitațile agricole cooperatiste, trebuie sa ajunga cel puțin la cifra stabilită de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și anume la 20.000 tone și nu la 8.015 tone cît este fixat în prezent de organele agricole regionale. Numai în acest fel gospodăriile agricole colective din regiune vor putea să însamînțeze din timp suprafețe cît mai mari cu nutrețuri destinate însilozarii și îndeosebi cu porumb și să-și asigure cîte 4-5 tone nutreț însilozat pentru fiecare vaca, 3-4 tone pentru boii de munca, 2-3 tone pentru tineretul taurin și 0.2-0,5 tone pentru fiecare oaie și scroafă.

Luînd fara întîrziere masurile corespunzatoare, organele agricole și de stat din regiunile Stalin și Ploești vor reuși să dubleze în urmatorii ani producția de iarbă a pașunilor și fînețelor naturale ajutînd astfel în mod efectiv unitățile agricole socialiste, să-și asigure o baza furajeră trainica.

TRAIAN BÎLBIIE

Din experienţa UNITĂŢILOR AGRICOLE COOPERATISTE

Colectiviştii din Zebil

Privit din marginea Babadagului, satul pare o insulă. Turnul înalt al bisericii, asemeni unui far marin, întăreşte această impresie. Încă puţin şi camionul coteşte pe „drumul de pămînt" — de fapt pietruit ca o şosea naţională — lămurindu-ţi aşezările. Razelmul — marea în miniatură — străjuieşte Zebilul dinspre dreapta. Supărat că digul îl împiedică să înainteze pe uliţele satului, şi-a revărsat o parte din ape înspre marginea de nord. Oamenii nu sînt supăraţi de această răzbunare. Ba, pescarii sînt chiar foarte mulţumiţi. Balta formată e o bună capcană pentru peşte. Ciorba pescărească şi crapul la proţap sînt pe aici mîncăruri la modă.

Pe uliţele satului abia dacă vezi cîţiva copii. Vremea care mai mult se preface a fi caldă nu i-a împiedicat pe colectivişti să iasă la treabă. Unii însămînţează porumbul, alţii — mai mult altele — sînt la grădina de zarzavaturi. Zumzăie de glasuri via — aflată lîngă sat.

— Unde-i tovarăşul preşedinte?

Întrebare fără rost. Pînă diseară n-am decît să vagabondez.

O RUGA AJUNSA PORECLA

M-am oprit în marginea satului. Cele 10-15 clădiri aflate în faţă poartă amprenta lucrului proaspăt făcut. Grajduri şi pătule, ateliere şi cazanul de ţuică, garajul...

Un om s-a oprit strigat de un altul:

— Bă, Dă doamne, dă pe-alături!

Omul, cu un nume atît de original, n-a auzit.

De fapt, numele lui e Nicolae Parfenie. N-am descoperit la el nici un indiciu pentru asemenea poreclă. Dacă simţi ceva deosebit în apropierea lui e numai mirosul puternic de pîine caldă — mirosul nutreţului insilozat pe care îl cară zilnic în iesle. Porecla i-a fost dată cu ani în urmă; se temea pe atunci grozav de trăznetele şi fulgerele cereşti. Acum rîde împreună cu ceilalţi. A aflat cum e cu trăznetele astea. Cum a aflat? Nu o dată la şcoală, în sala mare prevăzută cu tot dichisul pentru a fi denumită „de festivităţi", a ascultat conferinţe, a văzut filme de ştiinţă popularizată, s-a dumirit. Porecla însă i-a rămas.

IMAGINEA MUNCII UNITE

În sfîrşit, a apărut şi preşedintele. Tovarăşul Gămăleţ Epaminonda este unul dintre cei mai stimaţi oameni din gospodărie. Pe lîngă meritele lui de gospodar priceput şi bun organizator mai are unul: în 1956 cînd, îndemnaţi de chiaburul Bunăseara, cîţiva colectivişti au vrut să iasă din gospodărie, preşedintele s-a arătat de o dîrzenie şi răbdare pentru care acum „înfierbîntaţii" n-au decît cuvinte de mulţumire. Colectiviştii au primit anul trecut produse şi bani în valoare de 36 lei la zi-muncă. Să nu uit. În 1958, valoarea produselor ce se vor repartiza membrilor la ziua-muncă nu va fi mai mică de 45 lei.

...Între timp, alţi colectivişti s-au întors de pe cîmp. Mi-am zis: mare lucru nu poţi afla în aceste condiţii despre cum va arăta gospodăria în viitorii ani. Unii oameni vorbesc despre „arătura făcută de S.M.T. la „Cot" — ca la carte". Alţii cer bonuri să ia porumb de sămînţă — doar n-o să întîrzie mîine dimineaţă pentru treaba asta. Ioana Marghita, brigadiera de la legumicolă, vorbeşte despre ce a mai rămas de făcut în grădină.

Recunosc că m-am înşelat. Treptat, treptat, din fapte mărunte în aparenţă s-a închegat imaginea înfăptuirilor viitoare ale unuia din satele Dobrogei colectivizate. „Am semănat pogonul de la Luce", „grapai fîşia de lîngă lac" — sînt răspunsuri rămase de acum fără noimă. Locul lor l-au luat „am isprăvit însămînţarea cu grîu, orz, secară pe toate cele 1350 de hectare", „din 550 de ha. ale porumbului au mai rămas să semănăm vreo 40, ne-o ajunge hibridul?" Terenul se măsoară în mii, recoltele în mii, numărul oamenilor la fel...

În zootehnie, gospodăria a plecat aproape de la nimic. În 1958 va avea 78 de scroafe fătătoare (în 1960, 280), 56 vaci de lapte, 600 de oi, 2500 de păsări. Asta deocamdată. Inginerul gospodăriei, tovarăşul David Constantin, plecase la Constanţa cu autocamionul să aducă primul lot de scroafe.

...Lîngă sat, la baltă, se află două hangare în miniatură. Sînt coteţe pentru raţe. Din stuf. Aproape toate gardurile din preajma caselor sînt şi ele din stuf. Peste tot stuf. Lucrat şi aşezat cu o anumită migală, închingat în sîrmă, în plăci mai groase sau mai subţiri, după nevoie.

Hărnicia recunoscută a zebilenilor se împleteşte şi cu o anumită artă cînd e vorba de stuf. Şi de piatră, aproape tot aşa de multă ca şi stuful. Problema împrumuturilor de la stat pentru construcţii nu se pune la Zebil. Cu toate că încă în acest an se va construi foarte mult: o maternitate pentru scroafe, magazie cu o capacitate de 50 vagoane, grajduri, saivane, pătule. Totul se face, aşa cum se şi cuvine, la proporţiile satului colectivizat.

O. TEOHARI

50 de lei la fiecare zi-muncă la întreprinderile anexe

Tinerele gospodării agricole colective din comunele Bătrîni, Bălteşti şi Măgurele, toate din raionul Teleajen, înfiinţate abia în anul 1957, acordă o mare atenţie creării şi dezvoltării întreprinderilor anexe, aducătoare de mari venituri.

La scurt timp după înfiinţare, aceste gospodării au şi pus în funcţiune 4 mori, 2 cuptoare de var, o uscătorie de fructe, mai multe cărămidării şi ateliere. Numai din întreprinderile anexe, cele trei gospodării colective au obţinut anul trecut venituri băneşti în valoare de 285.726 lei, sau cîte 50 de lei la fiecare din cele 5.655 de zile-muncă consumate în aceste ramuri de activitate.

Marea majoritate a celor 5.655 de zile-muncă consumate în aceste întreprinderi anexe au fost efectuate în perioada noiembrie-martie. În felul acesta, gospodăriile colective de mai sus au creat posibilităţi de lucru unui mare număr de colectivişti pe tot timpul anului.

AURELIA PRICHICI
corespondent

DE CE NUMAI 1400?

Pentru multe gospodării colective ultimii doi ani au fost ani de experienţă şi de învăţăminte în ceea ce priveşte creşterea animalelor.

Pînă nu de mult această ramură aducătoare de mari venituri nu era luată în seamă. Dar treptat, treptat a început să i se dea atenţia cuvenită, iar cei care înţeleg însemnătatea ei nu au de ce se plînge. Printre aceştia se află şi colectiviştii din comuna Silistraru, raionul Brăila.

Gospodăria colectivă din Silistraru a fost înfiinţată în anul 1950. Abia în ultimii ani s-au gîndit colectiviştii să dezvolte însă sectorul zootehnic. Rezultatele sînt deocamdată mici. La 2.100 de hectare teren agricol numărul de animale este de: 70 de vaci şi 20 de juninci, 22 de scroafe şi 150 de purcei înţărcaţi, 350 de găini şi 1500 pui, 400 oi şi cam tot atîţia miei.

Că problema creşterii animalelor a început să-i preocupe serios pe colectivişti se poate vedea în primul rînd din grija pe care ei au avut-o astă-toamnă pentru asigurarea bazei furajere. Au însilozat 100 vagoane porumb furajer, au strîns însemnate cantităţi de fînuri de lucernă, borceag şi concentrate. Pe o suprafaţă de 2 hectare se întind grajduri, padocuri, saivane etc. — construcţii mari, spaţioase, luminoase şi higienice.

Sînt oare rezultatele obţinute pînă acum de această gospodărie în privinţa creşterii animalelor pe măsura posibilităţilor?

Anul trecut producţia de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 1400 litri. Nu-i prea slabă, ce-i drept, însă pe un bun crescător de animale o asemenea producţie nu-l poate mulţumi.

Deşi gospodăria a avut la dispoziţie însemnate şi variate cantităţi de furaje, totuşi, din nepricepere, raţiile nu au fost întocmite judicios. Astfel într-o raţie, în loc să intre fînuri de leguminoase, uruieli de porumb şi orz, tărîţe şi siloz, raţie care ar fi corespuns unei valori de 8,5-9 unităţi nutritive, colectiviştii au dat animalelor ori numai fîn, ori numai siloz.

Dacă raţia ar fi fost întocmită prin combinarea furajelor, lucru foarte uşor de făcut, valoarea ei nutritivă ar fi fost mai mare, animalul ar fi consumat-o cu plăcere şi ar fi asimilat-o uşor. Într-un cuvînt, cu aceleaşi furaje, însă corect administrate, se puteau obţine nu 5 litri de lapte zilnic, atît cît s-a obţinut, ci cel puţin 10-12 litri.

La obţinerea unei producţii de lapte mici a contribuit şi alt factor. O parte din animalele gospodăriei sînt bătrîne. Or, se ştie că la o vacă producţia de lapte merge crescînd pînă la al 5-lea, al 6-lea viţel, după care începe să scadă. Faptul că gospodăria are 20 de juninci dovedeşte preocuparea colectiviştilor de a lichida această deficienţă.

Spre deosebire de sectorul taurin, în sectorul creşterii porcilor lucrurile stau mai bine. Colectiviştii au înţeles că pentru obţinerea de venituri mari din acest sector nu trebuie să vîndă purceii îndată după înţărcare, aşa cum se mai obişnuieşte în unele locuri, ci trebuie puşi la îngrăşat. Aşa au şi făcut. Ei au îngrăşat porci şi anul trecut, iar nu de mult au fost puşi la îngrăşat 150 capete. Numărul acestora va creşte mereu. Totuşi la îngrăşarea porcilor colectiviştii au scăpat din vedere un lucru deosebit de important. Dacă pînă la greutatea de 100—120 kg. porcul are nevoie de numai 4—4,5 unităţi nutritive pentru 1 kg spor, mai departe, pentru acelaşi kg, el consumă cîte 9,5—10 unităţi nutritive, ceea ce înseamnă un consum dublu de hrană. După cum uşor ne putem da seama preţul de cost al kilogramului de carne de porc se ridică simţitor.

Acestea sînt cele cîteva observaţii privind creşterea animalelor la gospodăria colectivă din Silistraru. Le-am făcut cu convingerea că, în propriul lor interes, colectiviştii vor ţine seama de ele. Este însă nevoie şi de ajutorul mai temeinic al inginerilor şi tehnicienilor agronomi şi zootehnişti de la secţia agricolă a raionului Brăila...

Ing. FL. PLOPEANU

IN SERA COLECTIVEI

Flori printre flori. În serele gospodăriei agricole colective din Codlea, regiunea Stalin, se pare că vara a sosit mai de vreme ca de obicei.

Veşti din gospodăriile de stat

Acţiune patriotică

La punctul Iezer din balta Feteşti, pe teritoriul gospodăriilor agricole de stat Feteşti şi Dudeşti-Stelnica, în ultimul timp apele ameninţau ruperea digului pe o distanţă de peste 3—4 km. În seara zilei de 27 aprilie pe la orele 20,30 paznicii Florian Nicolae şi Stan Pană au anunţat telefonic că digul este în pericol, deoarece debitul de apă crescuse şi începuse să treacă peste el. La sezisarea făcută, organele locale de stat şi de partid din Feteşti au luat toate măsurile impuse de situaţia creată. Au intervenit de urgenţă şi conducerile gospodăriilor de stat. Astfel, în locurile mai mult ameninţate de valuri au fost aşezaţi pe dig peste 50 de saci umpluţi cu pămînt. Cu ajutorul acestora apa a fost oprită, ceea ce a permis să se lucreze la înălţarea digului. În acest fel, cu ajutorul neprecupeţit al tuturor colectiviştilor din comună şi al muncitorilor din gospodăriile agricole de stat au fost salvate ogoarele. Dacă numai cu o oră se întîrzia luarea acestei măsuri, în termen de 24 de ore erau inundate peste 9.000 ha. de teren arabil, precum şi peste 6.000 ha. păşune pe care o folosesc cele 28.000 animale ale acestor două gospodării de stat şi ale celor trei gospodării agricole colective din Feteşti.

GH. ROŞCA
corespondent

MASURI GOSPODAREŞTI

În primăvara aceasta, muncitorii gospodăriei agricole de stat Drăgăşani, regiunea Piteşti, au executat sute de ore de muncă voluntară pentru înfrumuseţarea incintei gospodăriei. Astfel, au fost împrejmuite cu gard toate spaţiile verzi, s-au plantat 100 de plopi canadieni pe marginea aleilor, iar în parc au fost plantaţi 20 de stejari roşii şi arbuşti ornamentali, precum şi 200 butaşi de trandafiri. Totodată, au fost refăcute podeţele, s-au văruit şi zugrăvit toate clădirile, iar tîmplăria a fost revopsită. Toate aceste lucrări au fost făcute în timpul liber, fără ca muncile de primăvară să fie stînjenite. De altfel pînă la sfîrşitul lunii aprilie, pe cele 555 ha. vie ale gospodăriei se terminaseră de executat toate lucrările de tăiat, arăcit, întinsul sîrmei pe spalieri etc., precum şi prima sapă.

ION ASLAN
corespondent

Un concurs al vinului

În vederea concursului internaţional al vinurilor ce se va ţine în toamna acestui an la Budapesta, gospodăriile agricole de stat au început să se pregătească încă de pe acum. Astfel, în cadrul Trustului regional Gostat Timişoara s-a organizat de curînd un concurs, la care gospodăriile agricole de stat din subordine s-au prezentat cu cele mai bune vinuri. Comisia, formată din specialişti, printre care tov. prof. Cornel Dragomir din partea Trustului, ing. I. Greceanu din Departamentul Gostat, precum şi o serie de directori de unităţi, a degustat cu multă atenţie soiurile de vinuri aduse la concurs, acordîndu-i fiecăruia cîte o notă. Media obţinută a stabilit astfel o ierarhie a valorii vinurilor care vor fi prezentate la concursul pe ţară al Departamentului Gostat, unde vor fi selecţionate probele ce vor fi trimise din partea sectorului Gostat la concursul de la Budapesta. În ordine, au fost clasificate vinurile: „Pinot blanc" de la gospodăria Moldova Nouă (medalia de aur cu media 18,37), „Pinot gris", „Fetească Albă", „Traminer" de la Moldova Nouă, „Cadarcă", „Cabernet Sauvignon", „Riesling Italian" de la Recaş, precum şi altele (medalia de argint cu medii între 17,62—16,25).

L. GHEORGHE

Cum putem reduce efectele dăunătoare ale eroziunii solului

Relieful regiunii Cluj, în afară de porţiunile muntoase dinspre sud-est şi sud-vest, este format în cea mai mare parte din dealuri mărginite de suprafeţe plane restrînse, situate mai ales de-a lungul rîurilor Mureş, Someş şi afluenţilor lor.

Majoritatea terenurilor cultivate sînt soluri de pădure. Cu excepţia unor soluri de pe versanţii cu expoziţie nordică şi uşor înclinaţi din raioanele Luduş, Sărmaş şi parte din raioanele Cluj şi Gherla, toate solurile au un orizont de humus subţire, adesea erodat în parte sau în întregime.

În cea mai mare parte a regiunii Cluj precipitaţiile cad mai ales vara sub forma unor ploi torenţiale, provocînd eroziunea stratului fertil al solului. Distingem două forme ale eroziunii: prima, denumită de suprafaţă, cînd se îndepărtează un strat subţire de sol de pe toată suprafaţa expusă ploilor repezi, iar a doua, de adîncime, cînd apele sapă şiroaie, ogaşe sau ravene adînci în pămînt.

Eroziunea de suprafaţă se manifestă foarte intens în regiune pe pantele puternic înclinate, cultivate cu prăşitoare (porumb, cartofi, floarea-soarelui, sfeclă etc) şi pe care nu s-a luat nici o măsură de stăvilire a acestei calamităţi. Arăturile şi lucrările de întreţinere executate din deal în vale favorizează dezlănţuirea eroziunii de adîncime, provocînd pagube imense pentru producţia agricolă.

Eroziunea de suprafaţă a solului are urmări foare grave. Îndepărtarea stratului superficial valoros al solului se face pe nesimţite prin lucrările de arat sau întreţinere aplicate culturilor, după fiecare ploaie, după fiecare vînt. Astfel solurile, productive altădată, dau an de an recolte tot mai mici şi cu siguranţă că unele vor ajunge în scurt timp cu totul neproductive.

În regiunea noastră fiecare raion are întinse terenuri degradate prin eroziune, fapt care se răsfrînge în rău asupra producţiei agricole. Această situaţie impune ca problema stăvilirii şi combaterii prin toate mijloacele a eroziunii solului să fie privită cu toată seriozitatea.

În expunerea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la consfătuirea pe ţară a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii se subliniază importanţa aplicării de metode simple pentru combaterea eroziunii. Această problemă a fost urmărită de Staţiunea experimentală I.C.A.R. Cluj în unele gospodării agricole colective din regiune. Experienţele efectuate au dat rezultate deosebit de interesante. Astfel, la gospodăria agricolă colectivă Teocul de Jos, raionul Gherla, s-a constatat că de pe un hectar de teren cu înclinaţia de 22 la sută cultivat cu porumb a fost îndepărtată după 3 ploi torenţiale o cantitate de pămînt de 41 m.c. Pentru a se preveni eroziunea, sola cu porumb a fost împărţită în fîşii dispuse pe curbele de nivel, separate între ele prin benzi înierbate, însămînţate cu un amestec de ovăz, măzăriche, trifoi şi ierburi. Lăţimea fîşiei cultivate cu porumb sau altă prăşitoare a fost mai mare acolo unde panta a fost mai mică, şi anume de 30 m. la 10 la sută înclinaţie, îngustîndu-se treptat cu creşterea pantei (de 23,5 m. la o pantă de 15 la sută şi 15 m. la panta de 20 la sută).

Rezultă că pe pantele de 30 la sută înclinaţie întreg terenul trebuie să fie ocupat de ierburi, deci este exclusă cultura plantelor prăşitoare. De aceea, pe pantele mai mari de 15-20 la sută se recomandă ca benzile înierbate să aibă un caracter permanent. Ele nu se desţelenesc niciodată, pentru ca, prin arăturile repetate an de an, fîşiile cultivate să se transforme în terase naturale. În felul acesta, înclinaţia pantei se reduce, iar eroziunea este mult stăvilită.

Pe pantele cu înclinaţie sub 15-20 la sută benzile înierbate pot avea un caracter temporar, adică se pot desţeleni după 2-3 ani, mutîndu-se în jos sau în sus, parcurgînd tot terenul cultivat. Astfel, ierburile contribuie atît la combaterea eroziunii solului cît şi la ridicarea fertilităţii lui.

La gospodăria agricolă colectivă Teocul de Jos - Gherla benzile înierbate au redus eroziunea de la 41 m.c. la ha. la 6-8 m.c. la ha. La aceeaşi gospodărie, după datele obţinute de Staţiunea experimentală I.C.A.R. Cluj, prin semănatul în rînduri dispuse din deal în vale (metoda ţărănească) s-a erodat în vara anului 1956 cantitatea de 13,5 m.c. la ha., iar prin metoda de semănat în cuiburi aşezate în pătrat s-au erodat 12 m.c. sol la ha. Prin semănatul în rînduri cu maşina pe curbele de nivel s-au pierdut numai 2,3 m.c. sol la ha. Obstacolele dese oferite de plantele de porumb pot încetini procesul eroziunii prin împrăştierea curenţilor de apă. Din aceste date rezultă că nu trebuie generalizată metoda de semănat în cuiburi în pătrat la porumb pe pante.

La Staţiunea I.C.A.R. Cîmpia Turzii, unde solul are un strat de humus mai gros, metoda semănatului în rigole a dat rezultate mai bune. Pe solurile calde, afînate, o putem recomanda.

Metodele amintite sînt simple şi uşor de aplicat. Ele pot reduce simţitor eroziunea, dar în acelaşi timp efectul lor poate fi complet anulat dacă întreaga pantă este cultivată numai cu plante prăşitoare. Pentru ca efectul lor să fie maxim, este necesar ca partea superioară a pantelor, unde înclinaţia este mai mare, să fie cultivată în întregime cu ierburi sau cereale păioase care au un efect protector puternic împotriva acţiunii distrugătoare a eroziunii.

Ing. ION SIMIONESCU
Staţiunea experimentală I.C.A.R. Cluj

Organizarea culturii prăşitoarelor pe curbele de nivel, combinată cu benzi tampon înierbate.

UN SFERT DE MILION

În toate comunele raionului Simleu din regiunea Oradea s-a dus vestea despre forţa crescîndă a întovărăşirii agricole „Zorile Roşii" din comuna Camăr.

Constituită în august 1955 de numai 21 familii cu 22 ha pămînt arabil, această întovărăşire cuprinde în prezent 191 familii cu 135 hectare. Ce e însă mai important, întovărăşirea organizează şi desfăşoară în comun principalele lucrări agricole şi depune mari eforturi pentru creşterea treptată a fondului obştesc.

La întovărăşirea din Camăr fondul obştesc cuprinde: 203 oi fătătoare, 19 bovine, din care 4 vaci de lapte, un saivan, o magazie de cereale şi o casă de locuit pentru cioban, un autocamion, precum şi unelte agricole, materiale de producţie etc., toate în valoare de peste 244.000 lei.

Din taxa de înscriere şi o parte din veniturile obţinute de pe cereale şi produse animale, întovărăşiţii au creat pentru investiţii un fond de aproximativ 145.000 lei, egal cu aproape 60 la sută din cheltuielile necesare.

Fiecare leu cheltuit pentru sporirea fondului obştesc s-a dovedit a fi aducător de venituri. Zeci de mii de lei s-au realizat încă în anii 1956—1957 din valorificarea unor mari cantităţi de lapte de vacă, lapte de oaie şi de lînă. În 1957, totalul veniturilor băneşti realizate de întovărăşire s-a ridicat la suma de 104.041 lei din care 23.000 lei s-au folosit pentru rambursarea creditelor obţinute

Întovărăşiţii din Camăr sînt hotărîţi să nu se mulţumească doar cu rezultatele obţinute pînă acum. Pentru ca în anul 1958 fondul obştesc să sporească pînă la suma de 300.000 lei, întovărăşirea a hotărît să valorifice 1500 kg grîu, 2200 kg de porumb şi să aloce din sectorul creşterii animalelor suma de lei 24.813. Se creează astfel posibilităţi pentru construirea a încă unui saivan pentru 200 de oi, procurarea a 20 scrofiţe şi a unor noi maşini şi unelte agricole.

GH. IEREMIA
corespondent

DUPA O LUNA

Numeroasele articole pe care presa le-a publicat în ultimele 4 săptămîni reflectă avîntul cu care membrii unităţilor cooperatist-socialiste, ţăranii muncitori cu gospodărie individuală, toţi lucrătorii din agricultură, au pornit să dea viaţă indicaţiilor cuprinse în expunerea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej şi în celelalte documente ale consfătuirii.

Colectivişti, cooperatori şi întovărăşiţi au înţeles şi mai clar că de munca lor însufleţită depinde dezvoltarea puternică a unităţilor din care fac parte, condiţie principală pentru lărgirea continuă a sectorului socialist-cooperatist.

Foarte multe din veştile ce ne-au sosit la redacţie vorbesc despre hotărîrea colectiviştilor şi întovărăşiţilor de a spori alocările băneşti la fondul de bază, altele subliniază preocuparea acestora de a executa grabnic însămînţările de primăvară.

Toate scrisorile vădesc interesul cu care unităţile cooperatist-socialiste caută să folosească mai deplin forţa de muncă de care dispun în scopul obţinerii a noi succese.

Din scrisorile sosite la redacţie am spicuit cîteva fapte pe care le redăm mai jos:

63 la sută din viticultorii Odobeştiului în gospodăriile agricole colective

Ţăranii muncitori din Odobeşti, vestiţi pe întreaga ţară pentru priceperea lor în viticultură, se hotărăsc în număr tot mai mare să se înscrie în gospodăriile agricole colective.

În prezent, cele două gospodării colective din Odobeşti cuprind laolaltă 350 familii de ţărani muncitori cu 108 ha. de vie şi 180 ha. de teren arabil. În felul acesta, 63 la sută din ţăranii muncitori viticultori din Odobeşti au intrat în gospodăriile colective.

I. CENUŞE
corespondent

Grijă pentru colectiviştii bătrîni

Consiliul de conducere al gospodăriei agricole colective „Secera şi Ciocanul" din satul N. Fleva — comuna Zidurile — raionul R. Sărat, a dovedit că poartă multă grijă pentru colectiviştii bătrîni. Unor membri în etate de peste 60 de ani li s-a creat posibilitatea să execute munci mai uşoare, ca paznici sau ca îngrijitori de animale. Colectivistele mai vîrstnice ca Popa Zamfira ori Paraschiva Moldoveanu lucrează în sectorul avicol şi obţin rezultate foarte bune la creşterea păsărilor de curte.

T. COMANESCU
corespondent

Stimularea celor harnici

În ultimul timp, gospodăria noastră colectivă s-a mărit, ajungînd la 244 familii. La un loc dispunem de 533 ha., din care 459 ha. teren arabil. Se înţelege de ce consiliul de conducere, împreună cu organizaţia de bază şi cu fruntaşii din gospodărie s-au preocupat tot timpul de a găsi metode cît mai bune pentru sporirea continuă a producţiei agricole.

În ajutor ne-a venit consfătuirea de la Constanţa unde s-a discutat şi problema aplicării acordului individual şi a plăţii suplimentare. Înţelegînd importanţa acestei probleme, imediat după consfătuire, într-o adunare generală, am hotărît ca, paralel cu retribuirea de bază, în acest an să introducem retribuirea suplimentară a muncii.

Anul acesta vom aplica plata suplimentară la cultura sfeclei de zahăr şi la cultura porumbului. Vom atribui colectiviştilor 45 la sută din valoarea depăşirii la sfecla de zahăr şi 30 la sută din cantitatea depăşită la porumb.

La sfecla de zahăr producţia a fost stabilită diferenţiat pe brigăzi ţinîndu-se seamă de fertilitatea solului şi alte condiţii. Astfel, la brigada I s-a stabilit 19.000 kg. de sfeclă la hectar, la brigada a II-a 25.000 kg., iar la brigada a III-a, 30.000 kg.

După discutarea acestei probleme, colectiviştii au pornit cu însufleţire la treabă. S-a văzut o grijă deosebită pentru transportarea şi împrăştierea gunoiului de grajd (pe locul destinat culturii sfeclei de zahăr au fost transportate peste 1.700 tone îngrăşăminte), pentru pregătirea terenului şi a însămînţărilor.

GHEORGHE ANTONESCU
preşedintele gospodăriei agricole colective „Filimon Sîrbu"
comuna Piscu Vechi, raionul Calafat

IN LUPTA PENTRU REDUCEREA PREŢULUI DE COST AL HANTRULUI

Cum obţin mecanizatorii de la S.M.T. „23 August" economii de combustibil

În stînga şi în dreapta şoselei ce leagă Constanţa de Mangalia se întind cît vezi cu ochii pe tarlalele celor 11 gospodării colective deservite de S.M.T. „23 August" culturi de grîu şi orz de toamnă bine dezvoltate şi terenuri arate în vederea însămînţării porumbului, lucrare ce se desfăşoară în prezent cu intensitate sporită.

— Harnicii noştri tractorişti — mi-a spus tov. ing. Gh. Stoica, agronomul şef al S.M.T.-ului „23 August", au reuşit să îndeplinească şi să depăşească planul de producţie al staţiunii încă de la 22 aprilie, executînd un volum total de 12.041 hantri. Ei au realizat 7.178 hantri la arături de însămînţare şi la cultivaţie, 3.678 hantri la discuit, 220 hantri la desţelenit şi desfundat şi 2.895 de hectare la semănat.

Muncind cu vrednicie pentru îndeplinirea planului pe campanie, vrednicii mecanizatori de la S.M.T. „23 August" s-au străduit totodată să realizeze un preţ de cost cît mai mic. În această privinţă, trebuie subliniat în mod deosebit că în primăvara aceasta s-au făcut importante economii la consumul de carburanţi care, după cum se ştie, constituie, după consumul de piese, partea principală a preţului de cost al lucrărilor cu tractoarele. După datele contabilizate reiese că pînă în prezent staţiunea a economisit peste 12 tone de motorină, ceea ce revine în medie pentru fiecare hantru o economie de 1 kg. **Economisindu-se în total suma de 372.881 lei,** preţul de cost al hantrului a fost astfel redus în această perioadă cu 38,90 lei.

Oricine îşi poate da uşor seama ca în condiţiile de lucru extrem de nefavorabile din actuala primăvară, cu multe ploi, obţinerea unei economii de un kilogram la un hantru n-a fost deloc o treabă uşoară.

Cum a fost posibilă dobîndirea unor astfel de rezultate?

Mecanizatorii de la S.M.T. „23 August" au ţinut seama de faptul că asupra consumului de carburanţi şi economisirii lui influenţează în mod hotărîtor starea tehnică a maşinilor şi exploatarea lor justă. De aceea ei au acordat o atenţie deosebită respectării graficului de îngrijiri tehnice zilnice şi periodice. În această privinţă, demnă de evidenţiat este munca brigăzii permanente a 13-a, de sub conducerea şefului de brigadă Ion Vlădulescu, care lucrează de mai mulţi ani la gospodăria colectivă din Tekirghiol. Îngrijindu-şi bine utilajul, reducînd în cît mai mare măsură deplasările în gol, evitînd risipa de combustibil şi dovedind disciplină în muncă, tractoriştii din brigada a 13-a au reuşit să execute în primăvara aceasta peste 1.400 hantri, depăşindu-şi astfel planul cu 77 la sută şi economisind peste 1.600 kg. motorină. În această brigadă lucrează tractorişti ca Luţă Gh., Ilie Dumitru, Ştefan Ion **şi alţii care au re**alizat cîte 2 planuri pe campanie.

Rezultate frumoase au dobîndit mulţi alţi mecanizatori **din cele 7 brigăzi permanente, dar îndeosebi mecanizatorii din brigăzile care lucrează în gospodăria colectivă din Pecineaga (unde au şi un mic atelier necesar reparaţiilor uşoare). Tractoriştii din aceste brigăzi au folosit cu succes în muncă cuplurile de maşini şi agregatele complexe, printre care agregate formate din: cultivator + semănătoare + grapă sau discuitor + semănătoare + grapă.**

Ştiind că o influenţă deosebit de mare asupra consumului de carburanţi şi lubrifianţi o are buna organizare a păstrării, transportului produselor petrolifere şi alimentării tractoarelor, mecanizatorii de la S.M.T. „23 August" evită cu totul risipa. Ei alimentează motoarele tractoarelor cu carburanţi în cele mai perfecte condiţii de curăţenie. În plus, au fost organizate şi două subdepozite de carburanţi la Agigea şi Tekirghiol.

De asemenea, folosirea celor mai raţionale forme de deplasare şi viteze de înaintare a agregatelor joacă aci un rol însemnat în economisirea carburanţilor.

Socotim că pilda acestor vrednici mecanizatori trebuie să fie urmată de toţi tractoriştii din S.M.T.-urile noastre, ca astfel, prin reducerea preţului de cost al lucrărilor cu cît mai mari procente, să putem ieftini tot mai mult produsele noastre agricole.

I. LEŞEANU

Vizita delegației R. P. Romîne în Argentina

Aspect de la depunerea coroanei de flori la monumentul eroului național argentinian, generalul San Martin. Primul din stinga, tovarășul Ion Gheorghe Maurer președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P. Romîne.

Vizita delegației Republicii Populare Romîne în Argentina continuă să stîrnească interes în cele mai largi cercuri politice și culturale. Radiodifuziunea argentiniană a transmis o emisiune specială în cinstea delegației Republicii Populare Romîne în care s-a prezentat biografia tov. Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. In cadrul acestei emisiuni s-a transmis și un program de muzică romînească.

In cursul vizitei în Argentina membrii delegației R. P. Romîne au avut o serie de întrevederi cu membrii altor delegații străine, precum și cu personalități politice și culturale argentiniene. Tov. I. Gh. Maurer a avut o întrevedere cu Carlos Fischer, președintele Consiliului Național de Guvern al Republicii Uruguay.

Tov. Atanase Joja, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, a făcut o vizită în orașul La Plata, unde a fost întîmpinat de guvernatorul și guvernul local al orașului și a avut o convorbire cu secretarul și membrii senatului universității din acest oraș.

Ziarele din 6 mai din Buenos Aires au publicat în primele pagini știri și fotografii despre vizita tov. Ion Gheorghe Maurer la președintele Frondizi. Tov. Atanase Joja a făcut o vizită la Academia de Științe a Argentinei unde Abel Sanchez Diaz, președintele Academiei argentiniene, l-a prezentat membrilor Academiei.

Intr-o cuvîntare rostită cu acest prilej, președintele Academiei a salutat prezența înaltului oaspete romîn ca o expresie a legăturilor prietenești între cele două popoare, mulțumind totodată în numele Academiei pentru marea cinste acordată Argentinei de către guvernul romîn care a trimis la instalarea președintelui Frondizi o delegație la cel mai înalt nivel.

Tov. Atanase Joja a mulțumit pentru primirea deosebit de călduroasă și pentru frumoasele cuvinte rostite de președintele Academiei argentiniene, subliniind totodată importanța stabilirii de contacte între instituțiile de știință dintre cele două țări.

IN AJUNUL DESCHIDERII

EXPOZIȚIEI AGRICOLE UNIONALE

Peste cîteva zile, Expoziția Agricolă Unională din Moscova — școală a experienței înaintate — își va deschide porțile. In cele 49 de pavilioane și 2.700 de standuri unde vor fi înfățișate realizările agriculturii sovietice, se fac ultimele pregătiri. Paralel cu pavilioanele vor funcționa magazine, restaurante, oficii poștale, teatre, cinematografe, hoteluri — aidoma unui mare și original oraș care își trăiește o viață proprie.

Anul acesta, expoziția va oferi vizitatorilor multe noutăți. Se va insista îndeosebi asupra metodelor și procedeelor care au permis colhozurilor și sovhozurilor fruntașe să obțină rezultate importante în dezvoltarea gospodăriilor lor, spre deosebire de anii trecuți cînd s-au oglindit mai ales rezultatele finale ale muncii. Se va lărgi și adînci răspîndirea experienței avansate în toate ramurile agriculturii, se vor populariza pe larg metodele de ridicare a productivității în creșterea vitelor, de obținere a unor recolte bogate, cît și de reducere a prețului de cost a producției agricole.

Va continua demonstrarea realizărilor agriculturii socialiste obținute în cei 40 de ani de existență a puterii sovietice, precum și în urma înfăptuirii hotărîrilor celui de-al XX-lea Congres al P.C.U.S. privind dezvoltarea agriculturii. De asemenea se va ilustra pe o scară întinsă mersul realizării practice a istoricelor hotărîri ale Partidului și Guvernului cu privire la întărirea mai departe a orînduirii colhoznice și la reorganizarea S.M.T.-urilor.

In acest scop pe teritoriul Expoziției a fost amenajat un teren unde vor fi expuse toate tipurile de tractoare și mașini ce se vor vinde colhozurilor. Mașinile vor putea fi văzute în stare de funcționare, specialiștii Expoziției dînd colhoznicilor toate explicațiile necesare. S-au luat măsuri ca toate observațiile și dorințele colhoznicilor privind buna funcționare a mașinilor să fie comunicate în cel mai scurt timp uzinelor constructoare de mașini agricole. Din cele 600 tipuri de mașini agricole, 184 sînt prezentate pentru prima oară.

Interesantă va fi anul acesta și secția zootehnică a expoziției în care se vor prezenta peste 4.000 vite cornute diferite mari și mici, porci, cai, precum și circa 6.000 de păsări domestice.

Ca și în anii precedenți, Expoziția Agricolă Unională va fi vizitată atît de numeroși oaspeți din străinătate, cît și de delegații de colhoznici, de lucrători din sovhozuri, de mecanizatori ai agriculturii veniți din toate colțurile țării sovietice. Totul este pregătit pentru primirea lor.

13 ani de la eliberarea Cehoslovaciei de sub ocupația fascistă

La 9 mai 1945 unitățile Armatei Sovietice au săvîrșit un marș furtunos din Berlin spre Praga în ajutorul capitalei cehoslovace răsculate împotriva cotropitorilor hitleriști.

Eliberarea țării a deschis o nouă pagină în istoria poporului cehoslovac. Guvernul R. Cehoslovace a naționalizat industria și băncile, a efectuat reforma agrară. După victoria oamenilor muncii cehoslovaci asupra forțelor reacțiunii în februarie 1948, a început etapa construirii pe scară largă a socialismului. Ca rezultat al îndeplinirii primului plan cincinal (1949-1953) a fost rezolvată sarcina reorganizării socialiste a industriei în scopul transformării Cehoslovaciei într-o țară cu o industrie grea dezvoltată. In prezent, Republica Cehoslovacă este una dintre cele mai dezvoltate țări din punct de vedere industrial. Scopul principal al celui de al doilea plan cincinal (1956—1960) este de a desăvîrși în linii mari crearea bazei tehnico-materială a socialismului și de a se dobîndi preponderența hotărîtoare a sectorului socialist în agricultură.

Cehoslovacia ocupă primul loc din lume în ce privește producția de mașini grele pe cap de locuitor. O pătrime din numărul total de fabrici de zahăr din lume sînt înzestrate cu utilaj cehoslovac și o cincime din numărul total de motociclete de pe piața mondială sînt de producție cehoslovacă.

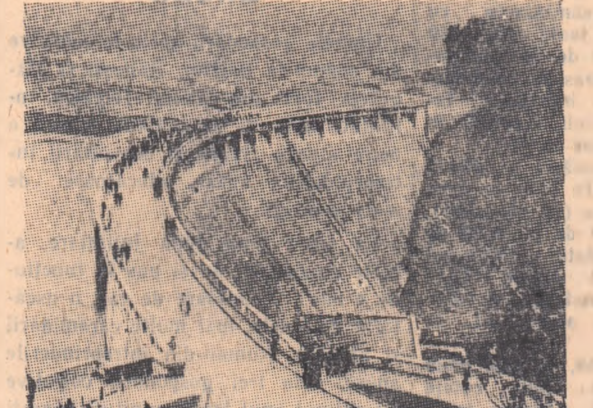
Cu ajutorul Cehoslovaciei în India se vor construi 6 fabrici de zahăr, termocentrale electrice și o uzină de aluminiu, în Siria se va construi un mare combinat alimentar, iar în Afganistan o fabrică de ciment.

Agricultura cehoslovacă a obținut în decursul ultimilor zece ani rezultate importante. In prezent există 2.270 cooperative agricole unice care dispun de 56,6 la sută din întreaga suprafață de pămînt agricol. Peste 69 la sută din terenurile agricole aparțin sectorului socialist.

In comparație cu anul 1948 Cehoslovacia a produs anul trecut cu 50 la sută mai mult orz, sfeclă de zahăr și cartofi. Numărul bovinelor a crescut de 1,33 ori, vitele pentru tăiere inclusiv viței de 1,66 ori. Din 1948 pînă în 1957 guvernul cehoslovac a investit peste 22 miliarde coroane în agricultură, dintre care 12 miliarde pentru sprijinirea cooperativelor. Agricultura a fost înzestrată cu mașini moderne.

Din 1954-1957, 11.000 de țărani au beneficiat în mod gratuit de tratamente în stațiunile balneare. Anul acesta vor mai pleca în stațiunile balneare 11.000 de țărani. Din 1948 „Teatrul Sătesc" a dat peste 28.000 de reprezentații în fața unui număr de 4,5 milioane spectatori. Rețeaua cinematografică cehoslovacă dispune de 400 filme agricole, între care 280 de producție cehoslovacă. 216 caravane cinematografice au prezentat peste 100.000 de reprezentații la sate pentru 6,5 milioane de spectatori. Cele aproximativ 15.000 biblioteci sătești dispun de 17.000.000 volume de toate genurile.

Succesele în construirea socialismului au asigurat o creștere importantă a nivelului de trai al oamenilor muncii din Republica Cehoslovacă, înflorirea culturii și științei. In ultimii 4 ani consumul populației a crescut cu peste 40 la sută. Din 1953 și pînă în prezent prețurile cu amănuntul la produsele alimentare și mărfurile industriale au fost reduse de șase ori. In Republica Cehoslovacă există 40 de instituții de învățămînt superior și s-a creat un institut de cercetări nucleare. Reactorul și ciclotronul pentru acest institut realizați cu ajutorul U.R.S.S. au început să funcționeze din septembrie 1957.

Barajul de la Vir, una din cele mai mari lucrări hidrotehnice construite în ultimii ani de muncitorii și tehnicienii cehoslovaci. Lacul de acumulare al barajului are o capacitate de 56 milioane metri cubi apă.

Hidrocentrala de la Vir alimentează cu energie electrică întreaga regiune Ceskomoravska Vysocina.

Colaborarea multilaterală a poporului cehoslovac cu popoarele Uniunii Sovietice și cu popoarele celorlalte state ale lagărului socialist sînt o condiție importantă a înaintării Republicii Cehoslovace pe calea desăvîrșirii construirii socialismului.

La împlinirea a 13 ani de la eliberarea Cehoslovaciei de sub ocupația fascistă, poporul nostru urează poporului frate cehoslovac noi succese în lupta pentru victoria deplină a socialismului, pentru înflorirea patriei sale, pentru pace în întreaga lume.

9 Mai, Ziua Victoriei

(Urmare din pag. 1-a)

lume o constituie crearea lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, ce cuprinde aproape 1 miliard de oameni. Intre țările socialiste s-au statornicit relații cum n-a mai cunoscut istoria, relații izvorîte din comunitatea de țeluri și interese bazate pe principiul egalității în drepturi și al prieteniei frățești. Unitatea și coeziunea de monolit a lagărului socialist, precum și prietenia dintre popoarele țărilor socialiste sînt de neînvins.

Cercurile agresive din S.U.A., Anglia și alte state capitaliste nu vor însă să țină seama de realitate și de lecția pe care au primit-o agresorii în urmă cu 13 ani. Adoptînd faimoasa politică „de pe poziții de forță" ele desfășoară o febrilă cursă a înarmărilor, transformă o serie de țări din Europa în baze atomice, înarmează cu arme atomice Germania occidentală.

Popoarele lumii se ridică însă cu tot mai multă hotărîre la lupta pentru apărarea și consolidarea păcii manifestînd dorința de a se realiza destinderea încordării internaționale și dezvoltarea relațiilor de prietenie între toate țările.

Răspunzînd acestei dorințe de pace a popoarelor, Uniunea Sovietică a inițiat o serie de acțiuni hotărîte. Guvernul sovietic a propus astfel convocarea unei conferințe la nivel înalt ca mijloc de reglementare a celor mai urgente probleme internaționale. Totodată, după ce în repetate rînduri a procedat la reducerea forțelor sale armate U.R.S.S. a adoptat hotărîrea istorică de a înceta unilateral experiențele cu armele nucleare și a chemat Statele Unite și Anglia care posedă astfel de arme să ia aceeași măsură. Sfidînd însă voința de pace a popoarelor lumii conducătorii acestor țări au anunțat o nouă serie de experiențe nucleare în Pacific, fapt care arată limpede că nu sînt interesați în oprirea cursei înarmărilor.

Mai mult decît atît, avioanele americane încărcate cu arme nucleare care execută așa-zise zboruri de patrulare deasupra țărilor vest-europene și-au „extins" raza de acțiune. Ele au întreprins așa cum s-a aflat din declarația lui A. Gromîko — zboruri deasupra regiunii polare, în direcția frontierelor U.R.S.S. Acest sistem aventurist al zborurilor cu arme atomice pune în gravă primejdie pacea lumii, fapt pe care popoarele nu-l pot îngădui. Din partea S.U.A. omenirea iubitoare de pace așteaptă nu astfel de acțiuni provocatoare ci hotărîrea de a înceta la rîndul lor experiențele cu arme nucleare.

Poporul sovietic, popoarele țărilor socialiste sînt dornice să trăiască în pace cu toată lumea. Cea de-a 13-a aniversare a victoriei asupra Germaniei hitleriste le găsește în plin avînt al forțelor lor creatoare și ele sînt hotărîte să nu admită întreruperea muncii lor pașnice.

Poporul nostru care trăiește astăzi într-o țară liberă și independentă sărbătorește Ziua Victoriei afirmîndu-și hotărîrea nestrămutată de a obține noi succese pe drumul construirii socialismului și al apărării păcii.

Pe SCURT

● La 7 mai a avut loc la Moscova o adunare consacrată creării Asociației de prietenie și legături culturale sovieto-romîne. La adunare au participat ambasadorul Uniunii Sovietice la București, A. Epișev, ambasadorul R. P. Romîne în U.R.S.S., Mihai Dalea, oameni de știință, muncitori din întreprinderi, artiști, scriitori, activiști ai organelor de partid și de stat din Moscova, Leningrad, Kiev și alte orașe ale Uniunii Sovietice.

La ședința de constituire a conducerii Asociației a fost ales președinte al Asociației Evgheni Afanasenko, ministrul Invățămîntului public al R.S.F.S.R., deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

● In seara de 7 mai, cînd criza politică din Franța a intrat în cea de-a patra săptămînă, s-a anunțat că a fost constituită „în principiu" o echipă ministerială sub președinția liderului U.D.S.R. Rene Pleven. Este pentru a treia oară cînd Rene Pleven este însărcinat în cursul aceleiași crize de guvern cu formarea cabinetului.

● Reprezentativa de tineret a țării noastre a cîștigat turneul internațional de tenis organizat în Capitală la care au participat echipele U.R.S.S., R. P. Polonă și R. P. Ungară.

● Secretariatul Comisiei de organizare a Cupei Dunării a anunțat că forul maghiar de specialitate a fixat o altă ordine de participare a echipelor sale: 1. Ferencvaros; 2. Tatabanya; 3. M.T.K.; 4. Salgotarjan. Deci la 25 mai și 1 iunie C.C.A. va întîlni pe M.T.K. și nu pe Tatabanya cum fusese anunțat.

● La sediul Federației romîne de fotbal a avut loc tragerea la sorți a sferturilor de finală ale Cupei R.P.R. Iată jocurile: Petrolul Ploești—Steagul Roșu; C.C.A.—C.S. Oradea; Dinamo Cluj—Știința Timișoara; Rapid—Progresul.

● In etapa din 11 mai a campionatului categoriei A la fotbal sînt programate următoarele jocuri: Jiul—C.C.A., Rapid—Știința Timișoara, Progresul—U.T.A., Steagul Roșu—Dinamo București, C.S. Tg. Mureș—C.S. Oradea, Petrolul—Dinamo Cluj.

● In cursa Păcii cicliștii sovietici domină cu autoritate. Etapa a 5-a WROCZLAW—GORLITZ a fost cîștigată de sovieticul Kapitonov. In clasamentul general pe echipe conduce U.R.S.S. și individual Pit Damen (Olanda).

● Intre 12—17 mai halterofilii sovietici susțin trei întîlniri în Statele Unite. Meciurile vor avea loc astfel: 12 mai — Chicago; 15 mai — Detroit; 17 mai — New York.

● Echipa de fotbal a Angliei va întîlni la 11 mai la Belgrad naționala Iugoslaviei și la 18 mai la Moscova echipa Uniunii Sovietice.

● La Glasgow reprezentativele de fotbal ale Scoției și Ungariei au terminat la egalitate 1—1 (1—0).

● In competiția internațională de tenis de masă de la Moscova la care au participat jucători din R.P. Chineză, Austria, Romînia, Ungaria și U.R.S.S., reprezentanții noștri au cîștigat 3 din cele 5 titluri. Ella Zeller la simplu, Ella Zeller și Maria Golopența la dublu, Mircea Popescu și Matei Gantner la dublu bărbați.

● La Buftea s-a desfășurat o competiție de oină dotată cu „Cupa primăverii", la care au participat echipele Recolta Curcani, campioană republicană pe 1957, Recolta Băduleasa, Recolta Olteni și Recolta Răcari. Cupa a fost cîștigată de echipa Recolta Băduleasa. La sfîrșitul acestei săptămîni se va desfășura în țară prima etapă a „Cupei regiunilor" la oină. Cu acest prilej regiunea București va întîlni duminică 11 mai pe stadionul Tineretului din Capitală regiunea Constanța.

● O frumoasă comportare a avut în acest an echipa de popice Recolta M.A.S. care ocupă în prezent locul II în clasamentul orașului București. Ea s-a calificat pentru faza de zonă de la Arad, care se va desfășura la sfîrșitul lunii mai cu participarea echipelor Voința Craiova — campioana țării pe 1957 — precum și a campioanelor regiunilor Timișoara, Pitești și Oradea.

Prin POLONIA DE AZI

Azi, după luni de zile, locurile și oamenii pe care i-am cunoscut în Polonia îmi apar limpede în minte de parcă totul s-a petrecut ieri sau alaltăieri.

Varșovia, orașul despre care știam că a cunoscut atîtea dezastre în anii celui de-al doilea război mondial, se înfățișează mîndră, cu străzi și cartiere complet reconstruite. Oraș plin de viață, înzestrat cu numeroase fabrici și uzine în cartierele Wola, Zeran, Targowek și Bielany, capitala Poloniei dă vizitatorului sentimentul măreției opere de construcție socialistă, de avînt creator al poporului frate polon, care, sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez, obține însemnate succese în munca și lupta sa.

Cine a vizitat Nova-Huta de pildă, primul oraș socialist al Poloniei — cu mărețul combinat siderurgic „V. I. Lenin", nu poate uita niciodată această cetate ridicată din piatră, beton și oțel, așezată în imediata apropiere a Krakoviei.

„Calea industrializării și pe mai departe a țării — a spus tovarășul Gomulka în cuvîntarea sa din 17 august 1957 la ședința festivă cu prilejul celei de a 20-a aniversări a grevelor țărănești și muncitorești din 1937 — este singura cale pe care trebuie să pășim, pentru a dezvolta țara noastră și a asigura condiții în vederea îmbunătățirii nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate".

Vedere din Varșovia

Polonia de dinainte de război a fost o țară înapoiată din punct de vedere economic și cultural, slab industrializată, cu o mare majoritate de țărani cu pămînt puțin sau fără pămînt și muncitori agricoli. Intinsele cîmpii și pădurile seculare ale Poloniei erau stăpînite de către moșieri. La reforma agrară de după al doilea război mondial 87 la sută din pămîntul arabil a intrat în mîinile țăranilor muncitori, iar 12,5 la sută a trecut pe seama gospodăriilor agricole de stat, școli, institute științifice și sociale.

Am trecut prin multe sate ale R. P. Polone; am intrat în multe case de colectiviști sau simpli țărani cu gospodării individuale. Biblioteca, stația de radioficare, lumina electrică sînt azi bunuri puse la îndemîna țăranilor muncitori. O știre mai recentă arată că în R. P. Polonă radioficarea satelor se desfășoară cu o intensitate deosebită. Anul trecut au fost complet radioficate 270 de sate și 58 de gospodării agricole de stat. In total, în anii regimului democrat-popular au fost radioficate peste 16.000 de sate și 3300 gospodării agricole de stat în care au fost instalate peste 800.000 de posturi de abonați.

★

Sneiecisca este numele unui sat din regiunea Poznan ai cărui locuitori sînt toți din 1954 membri ai cooperativei agricole de producție. Stăpîni pe pămîntul pe care altădată robeau în folosul moșierului, țăranii de aici au pornit cu încredere pe calea arătată de partid — calea agriculturii socialiste. Văd și azi satul acesta așezat în mijlocul cîmpului, grajdurile cu vaci de lapte și porci îngrășați pentru export, magaziile și celelalte acareturi ale cooperativei pline de bucate. Și în urechi îmi sună cuvintele președintelui, tov. Ian Kenjerschi:

— Anul trecut am obținut la hectar: 2200 kg. grîu, 40.000 kg. sfeclă de zahăr, 14.000 kg. cartofi, 2.500 kg. secară, 2.800 kg. ovăz... vacile ne-au adus un venit de 180.000 zloți, iar porcii, — 220.000 zloți. La ziua-muncă ne-au revenit cîte 40 de zloți, 5 kg. grîu, 5 kg. cartofi și alte produse. Renta a fost de 80 zloți la hectar, plus 18 zloți în contul inventarului cuveniți pentru fiecare sută de kg.

Munca în cooperativa agricolă de producție a creat alte condiții de trai țăranilor din Sneiecisca asigurîndu-le un viitor luminos. Și ei sînt recunoscători partidului și guvernului lor, care călăuzesc poporul polonez pe drumul vieții noi, socialiste. Sînt departe și apuse pentru totdeauna vremurile cînd în Polonia moșierilor, peste 3 milioane de țărani săraci formau „brațele de prisos" din agricultură, care nu aveau unde să muncească. Acum munca lor este ușurată de mașini și tractoare, căci pe măsura dezvoltării industriei grele poloneze, este asigurată în procent tot mai mare mecanizarea lucrărilor agricole, pe nesfîrșitele cîmpii ale Poloniei.

Ian Kenjerschi, președintele, avea un plan nou:

— Vom cultiva de aici înainte numai grîu pentru sămînță (lot semincer) și mai multe plante tehnice deoarece pămîntul și clima de aici le priesc de minune, și-apoi, sînt mai bănoase. Dar, am uitat să vă arăt tînăra livadă pe care o vom mări ca suprafață.

Cine poate să oprească pe harnicii țărani de la Sneiecisca, de pe drumul vieții lor îmbelșugate? Cine poate impune livezii lor să nu înflorească, cînd an de an, înflorește mai bogată viața nouă în satele Poloniei de azi?

RADU SANDU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".